

Četvrtak, 23. februar 2006.

Svedok Rudolf Vilhem

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.19 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Molim vas da ustanete. Molim vas da sada pročitate svečanu izjavu koja vam je data.

SVEDOK VILHEM: Svečano izjavljujem da će govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Najlepše vam hvala. Izvolite, sedite. Gospodine Moore, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala časni Sude. Sledeći svedok govorice o bolnici, kasarni JNA, povratku u bolnicu i o ljudima koji su završili na Ovčari. Gospodine, kako je vaše puno ime i prezime?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Moje ime je Vilhem Rudolf.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da može da se kaže da živate u Vukovaru?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Živim u Vukovaru i imam suprugu i dvoje djece.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi živate u delu grada koji je poznat pod nazivom "Hollywood", zar ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Takođe može da se kaže da vi nikada ranije niste svedočili. Ovo je prvi puta da se pojavljujete pred Sudom?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Prvi put u životu. Nikada nisam bio kaženjen i prvi put svjedočim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Šta ste po nacionalnosti?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Po nacionalnosti sam Hrvat.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih želeo da vam postavim nekoliko pitanja o novembru 1991. godine. Pred ovim Sudom iznešeno je već mnogo dokaza šta se sve dešavalo tokom avgusta, septembra, oktobra, novembra 1991. godine i ne bih želeo da se zadržavam na detaljima u vezi s tim. Želim da počnemo sa tim kako ste vi iz vaše kuće otišli do vukovarske bolnice. Dakle, želim da počnemo od tog trenutka. Da li me razumete?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Shvaćam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da može da se kaže da ste otišli u bolnicu 17. novembra, zar ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto ste otišli u bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dolazili su četnici sa svih strana i moja žena je radila u bolnici i mi smo prije par dana nego što sam došao u bolnicu, mi smo bili u jednom skladištu, dole u podrumu "Veleprometa". A u bolnicu sam došao 17. navečer.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Sa kim ste išli u bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Išao sam sa mojom suprugom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kad ste došli u bolnicu, kakvi su tamo bili uslovi?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Uslovi... to je bilo granatirano, bilo je razrušeno. Ljudi su bili po hodnicima, ranjenici, a ja sam sa ženom otišao jedan dio podruma gdje je bila časna sestra i sa doktoricom Kolak, gdje su bila mala djeca.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li da vas zamolim da govorite sporije, jer će tako da bude mnogo lakše prevodiocima da vas prevedu. Da li je to u redu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Da li možete da se setite kada su JNA ili pripadnici paravojnih formacija prvi put ušli u bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Prvi puta su ušli 19. naveče, ali ja ih nisam vido. Samo sam čuo. Ja sam ih vido 20. ujutru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo sada na 20. ujutru. Šta ili koga ste videli?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam bio u podrumu gdje su bila djeca i bio sam negdje u sredini podruma i rekli su... čuo sam da vojnici kažu da moramo svi izaći van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste onda izašli?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Moja je žena otišla na sastanak, pošto je bila lječnica, otišla je na sastanak sa bolničkim osobljem, a ja sam još malo ostao i tada sam izašao pred stražnji dio bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sa kim ste izašli?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Izašao sam sa ostalima koji su bili u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta se dogodilo kada ste izašli na zadnja vrata?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada smo izašli na stražnja vrata, tu su bili vojnici i rekli su... Poredali su nas pored zida leđima, ruke na zid. Tu su nas pretraživali. Evo, to je to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste izašli da li su muškarci i žene tada još bili zajedno?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne. Muškarce su odvojili na jednu stranu, a žene su otišle na drugu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to bio njihov izbor ili im je rečeno da se tako razvrstaju?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To ja ne znam, ali oni su tako zapovjedili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko je kome šta naredio?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Vojnici su nam rekli na izlazu da se poredamo pored zida i rekli nam da metnemo ruke gore, jer su nas pretraživali da nemamo možda oružje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da su muškarci i žene razdvojeni. Sada me zanimaju samo muškarci. Kada ste izašli da li su tamo već bili postrojeni neki muškaraci?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne. Redom, kako je ko izlazio, tako su bili poredani, tako su rekli da se poredamo pored zida.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I otprilike koliko je ljudi bilo tamo poređano? Manje ili više do 100? Da li možete to da nam kažete?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa ja ne mogu točno reći broj, ali po onome što je bilo, tri, četiri autobusa odvedeno u kasarnu, u svakom autobusu po 20, 22, to je negdje oko 80, 90 ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo sada na autobuse. Da li ste vi tada ukrcani na neki od autobusa?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam ukrcan u drugi autobus po redu, koji je bio poredan na stražnjem izlazu bolnice prema groblju. I ja sam ušao u drugi autobus negdje u sredinu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada je završeno ukrcavanje u vaš autobus, koliko je tada, prema vašem mišljenju, bilo ljudi u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Oko 20, 22 čovjeka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko normalno ljudi može da stane u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam koliko u koji autobus može stati, ali to je otprilike 20 do 25 ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li nam vi onda kažete da je autobus bio skoro pun ili ne? U stvari, recite nam koliko je popunjen bio taj autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Bio je pun. Za druge ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je u vašem autobusu bilo žena?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nijedna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi prepoznali neke od ljudi u vašem autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jesam. Koji su išli sa mnom u autobusu, znam ih, jer ja sam rođeni Vukovarac.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta su bili po nacionalnosti ljude koje ste prepoznali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Po nacionalnosti svi su bili Hrvati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam, molim vas da li je u vašem autobusu bilo vojnika?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Bio je jedan vojnik sa puškom na ulazu i nisam siguran, ali mislim da je i šofer bio obučen u vojnu uniformu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam da li je vojnik sa puškom bio redovan vojnik ili ono što zovemo pripadnik paravojnih formacija?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Bio je redovan vojnik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je rečeno zašto vas ukrcavaju u te autobuse?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nama niko ništa nije rekao. Jednostavno kad su se autobusi napunili, mi smo kroz centar grada krenuli prema Vašarištu gde je bila kasarna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Da vidimo sada kuda ste sve išli. Kada su autobusi krenuli od bolnice da li su se onda ponovo zaustavili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nisu se zaustavili nego su došli u kasarnu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U koju kasarnu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jedna jedina kasarna je na Vašarištu, tako mi zovemo. To je jedina koja postoji u Vukovaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada kažete "kasarna", mislite li na kasarnu JNA?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Mislim na kasarnu JNA gdje su bili pripadnici vojske, gdje su služili vojni rok.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da vidimo sada nešto u vezi sa vremenom. Dakle, ušli ste u autobus u bolnici. Autobus onda ide do kasarne. Zaustavlja se kod kasarne. Koliko je vremena prošlo, po vašem mišljenju, od kako ste ukrcani u autobus do dolaska u kasarnu? Ne mislim na vreme provedeno u vožnji, nego na vreme od ukrcavanja do zaustavljanja kod kasarne. Otprilike.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja to ne mogu reći. Točno vrijeme ja ne mogu reći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Hvala. Da vidimo onda kakva je situacija sa ljudima koji su bili u autobusu. Već smo nešto o njima rekli. Sada me zanima da li ste uspeli neke od ljudi u autobusu da prepozname i po imenu. Da li ste znali neka od imena ljudi koji su bili u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nekima jesam. Nekima sam znao prezime, nekom ime je l'. Kod nas u Vukovaru ljudi se uglavnom prepoznaju po prezimenima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Onda idemo prvo sa prezimenima, a onda sa ličnim imenima. Da li možete da nam kažete neka od prezimena ljudi koje ste vi prepoznali u vašem autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Prepoznao sam: Barbir Lovro, Šimunović Jakub i Šime, Međeši, otac i sin, Paje Đukića sin, ne znam mu... Samo znam da je Đukić, jer mu je otac bio lječnik. I Kolesar, jer mi je bio susjed.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate nekoga po imenu Adžaga?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Znam po imenu Adžaga. On je vraćen u bolnicu kada smo mi deportovani iz kasarne u bolnicu nazad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li nam možete reći da li je on bio u vašem autobusu dok ste išli od bolnice do kasarne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Bio je sa mnom i išao u bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da ćete kasnije da govorite o ličnim imenima, ali da li možemo zapravo da kažemo da su to dakle sva imena ljudi koji su bili s vama u autobusu, a kojih vi možete da setite u ovom trenutku?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja se mogu sjetiti i... Josip Zelko, kojega sam isto video u autobusu koji je vraćen u bolnicu. I još jednoga, ne znam mu ime, ali njegova žena je radila sa mojoj ženom. On je radio u "Elektroslavoniji".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zanima me nešto u vezi sa čovekom po imenu Željko. Da li je on bio u autobusu koji je išao... Dozvolite mi samo da završim. U autobusu koji je išao od bolnice do kasarne ili ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Oprostite, nije Željko nego Zelko. Zelko. Josip Zeklo je isto bio vraćen autobusom koji je bio vraćen u bolnicu, bio je vraćen u bolnicu zajedno sa mnom, a ostali su oslobođeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ono šta ja sada pokušavam da uradim jeste da utvrdimo tačno koji su ljudi bili u autobusu koji je išao od bolnice do kasarne. Mene sada zanima samo to putovanje od bolnice do kasarne. Kasnije ćemo da se bavimo eventualnim drugim vožnjama. Dakle, zato molim vas da se sada usredsredite samo na vožnju autobusa od bolnice do kasarne. Recite nam da li je gospodin Zelko bio u tom autobusu koji je išao od bolnice do kasarne ili ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Kada je reč o dolasku u kasarnu, da li možete da nam kažete da li je kada ste vi stigli do kasarne tamo već bilo nekih drugih autobusa?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja nijedan autobus nisam video. Mi smo se... Ja sam bio u drugom autobusu i ne znam točno, bilo je četiri ili pet autobusa s kojima smo išli iz bolnice i mi smo ovako polukružno bili poredani jedan autobus za drugim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Sada ćemo da porazgovaramo o tim autobusima. Kažete da su oni bili parkirani u polukrugu, jedan za drugim. Da li možete da nam opišete šta se dogodilo izvan autobusa kada ste vi tamo stigli?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada su autobusi stigli, na svakom autobusu je bilo 10 do 12 i vojnika i civila i svega i poreddali su se pored svakog autobusa i prijetili su oružjem i pištoljem, vadili su pištolje i puške, ali nisu pucali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da se usredsredimo na one koji su okružili autobuse. Prvo da vidimo vaš autobus. Ovako, vi ste bili u autobusu. Autobus je stigao u kasarnu JNA. I svakom autobusu je prišlo, kao što ste rekli, 10 do 12 ljudi. Kako je to delovalo na vas? To što su oni došli na jedan tako preteći način sa puškama i pištoljima.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam. Svi smo mi bili uplašeni, sagnuli glavu dole i ja ne znam ko se u životu ne boji puške i pištolja kada je uperen u vas. Mi smo bili svi uplašeni. Preplašeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je neko ušao u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tada nije niko... U početku nije niko ušao u autobus.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Ne na početku, ali da li je kasnije neko ušao u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Iz bolnice je došao spisak vojnika čije su žene ili muževi ili bilo ko ko je radio u bolnici i oni su tražili da im se muževi vrate nazad u bolnicu. I po tome spisku jedan po jedan se prozivao i odlazio u drugi autobus koji je kasnije krenuo za bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Za nekoliko trenutaka bavićemo se tim spiskom. Hajde da sada vidimo nešto o tim ljudima koje ste videli izvan autobusa, njih 10 do 12, naoružanih sa puškama i pištoljima. Da li je neko od njih ušao u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada smo... Kada je završen popis u autobus su ušli vojnici i dok smo ulazili u autobus, kordon je bio, tako da smo mi bili prmlaćivani i tučeni do ulaska u autobus, a i u autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam da li ste pre kordona prepoznali nekog od civila ili vojnika koji su bili oko autobusa?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Prepoznao sam jednog i jednog kada smo ulazili na vratarnici. Pošto ja u Vukovaru poznajem uglavnom sve, ja sam prepoznao samo Vojnović Duleta, po nadimku Robija. I taj je iz Negoslavaca, ali taj nije normalan tip.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Sada me zanima samo autobus, ne i recepcija bolnice. Gde ste vi to tačno njega videli kada ste bili u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tačno ispred autobusa. Ovako poredani su bili prema autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete da li su vojnici bili redovni ili pripadnici paravojske? Da li možete da nam kažete kojoj vrsti vojnika su pripadali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Bila je čim je bio taj Vojnović, bilo je i rezervista i mladih vojnika. Ja sam bio komandir zatvora u Trebinju i jasno znam ko je vojnik, ko je rezervista, ko je vodnik. Imao sam ja i čin i u vojsci i bio sam komandir zatvora. Ja dobro prepoznajem vojnike, jer mladi vojnici su obrijani, uredni. Rezervisti su... nisu obrijani, stariji su i eto, to je što je istna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam se Robija obratio?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste. Rekao je: "Zar i ti Ruca ustaša? Nećeš više nikad pecati na Dunavu". A ja sam mu rekao da će se vratiti, ali da njega neće biti. A tako je i bilo. Ja sam mislio da mi je prijatelj, jer ja sam bio nogometni "Rijeke" i "Borova" i vinkovačkog "Dinama" i ja sam njemu pomogao, pošto je igrao dobro nogomet da dođe u "Borovo". I mislio sam da mi je prijatelj. Nabavio sam mu kopačke. Učio sam ga pecati. Dao sam mu udice. Napravio sam mu kod prijatelja čamac. A to nisam mislio da će doživiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, idemo sada na onaj spisak koji ste spomenuli. Zanimaju me neke stvari u vezi s njime. Da li znate ko je u to vreme kontrolisao taj spisak?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja to ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto to ne znate?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Zato što kad sam ja ušao u autobus, ja sam se isto uplašio, pognuo glavu i nisam ja razmišljao ko je kontrolirao spisak. Ja sam prvi ušao u autobus koji se vraćao u bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je tačno da su vas onda izveli iz autobra ili ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Izveli su mene i još mnoge koji su ukrcani u autobra i kroz kordon četnika prolazili do autobra. Tada smo i dobijali batine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada kažete da ste morali da protrčite kroz kordon, da li možete malo detaljnije da objasnite Sudu šta tačno mislite kad to kažete? Ko je bio u tom kordonu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa mislim da su tu bili i vojnici, a bilo je i rezervista, tako da su užasno tukli te ljude koji su ulazili u autobra. Mene nisu tukli, ja sam prvi ušao, ali bio sam prestrašen, tako da nisam znao ni kako se zovem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A čime su tukli ljude tokom njihovog prebacivanja iz autbra u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Prije autobusa tukli su čime su stigli. I nogama, i rukama i puškama, a u autobusu su istukli Kolesara i dvojicu Šimunovića što sam ja vidi. Tukli su ih po glavi i gdje su stigli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli nekog vojnika ili oficira ili bilo koga da zaustavlja premlaćivanje ljudi koji su išli kroz taj kordon?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Oni su gledali i smijali se. Niko nije ni prstom mrdnuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam o Kolesaru. Da li možemo sada da porazgovaramo o njemu. Kako je on premlaćivan?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kolesar je bio tučen i to dobro tučen. On je rekao da je on po nacionalnosti Rusin, da on nema veze sa ovim ratom. A oni su mu rekli: "Tebe, tebe", i tukli su ga i to i po glavi i svuda.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli da teško premlaćuju nekog drugog?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nisam video vojnike, jer sam sagnuo glavu, ali video sam i čuo sam kada jauču Šimunovića oba dva.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste mogli da čujete reči koje su ljudi koji su tukli izgovarali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Vojnici nisu izgovarali nikakve riječi, već su tukli. Ja ih nisam čuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste čuli ljude koje su tukli da nešto kažu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Oni su zapomagali, zapomagali i molili da ih prestanu tući. A tukli su ih zato što... Ja sam isto bio prestrašen, nisam ništa pričao, zato nisam ni dobio batina. Ali oni su pričali i molili ih da ih ne tuku i zato su još više dobili batina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste prva osoba koja je, da tako kažem, ušla u novi autobus. Koliko je ljudi prebačeno u taj autobus u koji ste vi ušli?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U taj autobus po slobodnoj proceni, 16 do 17 ljudi koji su se trebali vratiti u bolnicu. To mi još nismo znali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da porazgovaramo o tih 16, 17 ljudi koji su premešteni u taj drugi autobus.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste bili u kasarni JNA. Svi ste bili u autobusu. Da li ste u jednom trenutku izašli iz kasarne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Izašli smo iz kasarne u zatvorenom autobusu, al' ne nijednog momenta. Izašli smo autobusom koji je ponovo došao pred bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da sada porazgovaramo o tome kako ste se vratili u bolnicu. U redu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Kada ste se vratili u bolnicu, da li ste još uvek bili u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada smo se vratili u bolnicu naredili su nam da izađemo iz autobusa i da se poredamo jedan za drugim i tamo su već bile naše žene ili bilo ko ko je rekao da vrate naše ljude prema bolnici i poredali smo se jedan iza drugog u stavu mirno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste prepoznali neke ljude, osim vaše porodice, koji su vas čekali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa prepoznao sam žene od ovih Šimunovića, Kolesara i ove koji su čekali da se njihovi muževi oslobole. Jer Kolesar Biba stanuje u mojoj ulici i ja je vrlo dobro poznajem. Prema tome, svako je čekao svoga muža, sina ili bilo koga ko je već bio u tom autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli su vam da su vam naredili da izađete iz tog autobusa. Ko je izdao to naređenje?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam ko je to naredio, ali jedan od vojnika vjerojatno, jer tamo je bio major Šljivančanin.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako ste znali da je to major Šljivančanin, a ne neki drugi oficir?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja gospodina ili druga, po armijski, nikad nisam u životu video. Ja sam njega prvi puta video kada sam došao u Zagreb, da sam znao da je Šljivančanin. Ali moja žena je molila ga za pomoć, prenemagala za pomoć i rekla mi je da je gospodin Šljivančanin ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da opišete Sudu koliko je visok bio taj čovek za koga kažete da je Šljivančanin?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa visok je otprilike kao ja. Možda višlji koji centimetar, eto tako. Imao je brkove. Bio je u uniformi, imao je kapu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste videli tog čoveka koga zovete Šljivančanin, da li je uz njega bilo još vojnika?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Uz njega je bio Miroljub Vujović i Darko Kovačević. Zvali su ga Drko.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako su oni bili obučeni?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Oni su bili isto obučeni u vojnu uniformu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada su vas postrojili, da li je to važilo za sve muškarce iz autobusa? Da li ste svi postrojeni ili samo neki?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Svi postrojeni smo bili. Izašli van svi do jednog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da kažete za Pretresno veče šta se onda desilo kada ste postrojeni?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada smo mi postrojeni tada su tamo bili Miroljub i major Šljivančanin i za svakoga pojedinačno je pitao da li je on podoban i Miroljub je pokazivao prstom i određivao, majoru Šljivančaninu je rekao: "Taj, taj, taj", i oni su pušteni. Za mene je rekao da sam bio lojalan do jednog određenog mjeseca, ali da smo ja i sin ustaše. Tada mi je naređeno da se vratim u autobus.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sačekajete, molim vas.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Izgleda da su i prevodioci zastali kada je svedok rakaо na BHS verziji reč "podoban". Prevod na strani 15, red 16 mislim da ne odgovara smislu koji je svedok htio da kaže, kako je prevedeno "*ideologically suitable*", pa mislim da bi bilo jako dobro da svedok objasni tužiocu kada je Šljivančanin pitao Vujovića "podoban" šta je pod tim svedok podrazumevao. Mislim da je loš prevod, kako ja razumem smisao našeg jezika.

SVEDOK VILHEM: Ja ne znam kako da vam odgovorim, ali on je vjerojatno mislio da ja do tih određenih mjeseci nisam bio protiv četnika ili da sam bio jedan normalan građanin. I kad je počeo rat vjerojatno da sam ja došao na stranu Hrvata, pa je mislio... Ja drugačije ne znam kako da vam kažem. Kod nas se nekada reklo da li je čovjek za Partiju da li nije, da li ima uslove, da li je za Partiju, to je kod nas tako bilo, ako ste razumili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najlepše vam hvala. Siguran sam da gospodin Lukić to može da pojasni u unakrsnom ispitivanju. Da se sada vratimo nazada na ono o čemu smo postavljali pitanja. Dakle, vi ste bili postrojeni. Imali ste majora Šljivančanina, a

Miroljub je pokazivao prstom ko da izađe i molim vas da se usredsredite na taj deo vašeg svedočenja i da kažete Pretresnom veću šta se dešavalo kada bi Miroljub pokazao nekoga?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada bi Miroljub pokazao nekoga koji je bio, kako bih rekao, slobodan, taj je odmah sa ženom odlazio prema drugim autobusima, jedan po jedan, koji su bili kao da su bili slobodni, oni su odlazili sa svojim ženama prema autobusima na ulazu u bolnicu, gdje su bili autobusi spremni za evakuaciju. A onaj čovjek koji nije bio prema Miroslavu Vujoviću, kako bih rekao, da je bio ustaša, njega su odvojili na stranu i vratili u autobus.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možemo li polako, jer i dalje odgovarate veoma brzo. Možemo li polako da porazgovaramo o tome šta se vama desilo, o čemu je s vama razgovarano?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Meni su rekli... Miroljub je rekao majoru Šljivančaninu da sam ja ustaša i mene su vratili u autobus. Tada je moja žena preklinjala major Šljivančanin da me pusti, da ja nisam ustaša. Molila je ne samo njega, nego je molila i sve poznate Srbe. Oni su rekli: "Sutra, sutra", a moja žena je već znala da je to kasno. Moj susjed je bio lječnik u bolnici, doktor Stanojević. I njega je molila da oslobodi mene. On je rekao: "Sutra". Ona je znala da je sutra kasno. Gospodin Stanojević je ipak oženjen za Hrvaticu i bio mi je susjed, dve, tri kuće od mene. I on je otišao kod jednog pukovnika iz Beograda sa kime je zajedno studirao i tako sam ja oslobođen. Vojnik je donjeo ceduljicu. Ja sam zadnji izišao iz autobusa, plačući, ja i žena u zagrljaju i otišao sam zadnji na drugu stranu gdje su bili ljudi iz bolnice spremni za evakuaciju prema Sremskoj Mitrovici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najlepše vam hvala. Još jednom bih vas zamolio da podelite vaše odgovore na manje delove.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Sada ga predemo na razgovor o samom autobusu. Stavili su vas u autobus, u trenutku pre nego što su vas ponovo pustili. Dakle, hoću da porazgovaramo o tome kada ste ušli u autobus, kada su vas poslali u autobus. Koliko je u autobusu bilo ljudi? Koliko ih je vraćeno?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U autobusu je bilo pet do šest ljudi vraćeno. Ja sam samo zapamtio, jer sam bio jako uplašen... Moja žena kaže, da nikad u životu nije vidila takav pogled, jer vjerojatno sam i ja znao da idem na streljanje... bio je Adžaga i bio je Zelko Josip.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Kažete da je tamo bio Adžaga i Zelko?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ih... Ja Adžagu i Zelka iz viđenja poznajem. Adžagu malo bolje, jer je stanovaо u ulici moga brata. On i njegov brat.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli kad su njih vratili u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, ja sam posle otišao i autobus je, kako sam kasnije čuo, vjerovatno otišao u kasarnu ili dalje. Ja sam otišao na drugu stranu. Bio sam sretan što sam vjerojatno izašao iz tog autobusa. Oslobođen i sa ženom sam otišao isto tako zadnji od svih sam se ukrcao u autobuse koji su išli za Sremsku Mitrovicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vas zamolim da odgovarate kraće. Da sada razgovaramo o Zelku. Da li je on bio postrojen zajedno sa vama pre nego što je vraćen u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Svi su iz autobusa bili postrojeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A Adžaga, da li je i on bio postrojen sa vama pre nego što je vraćen u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Bio je isto postrojen.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih sada da razgovaramo o drugim ljudima koji su bili u autobusu i čija imena ne znate. Shvatate o kome govorim?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Shvaćam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste prepoznali druge osobe koje su vraćene u autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam vama rekao i prije da sam poznavao uglavnom sve u Vukovaru. Ali lica koja su mi ostala u sjećanju, to su bila samo njih dva. Bio sam jako uplašen i sjedio sam na prvome sjedalu u autobusu i gledao moju ženu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moje pitanje je sledeće. Vi ste identifikovali dvoje ljudi po imenu, ali tamo je bilo i drugih ljudi. Rekli ste da ih je bilo pet, šest... Samo trenutak, da završim sa pitanjem. Osobe koje su bile u autobusu i čija imena niste znali, da li ste ih već ranije videli, da li ste ih prepoznali?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude ...

SVEDOK VILHEM: Ja sam ...

SUDIJA PARKER: Samo trenutak gospodine, molim vas. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Ja se izvinjavam, ali mi se čini da je na strani 19 u redovima 5, 6 i 7, svedok već odgovorio na ovo pitanje.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Molim vas da nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postaviću ponovo pitanje. Vi ste nam rekli za pet, šest ljudi koji su bili u autobusu i da ste od njih dvoje znali po imenu. A što se tiče drugih, da li ste ih prepoznali ili niste?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nisam prepoznao. Ne sjećam se. Znao sam, rekao sam vam prije, da sam poznavao uglavnom sve iz Vukovara. Ali toga momenta ja se više ne sjećam ko je bio u autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se pozabavimo jednim dokazom. Možda sam to već pomenuo. Vi ste rekli da su vas iz kasarne JNA vratili u bolnicu. Sećate se toga?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Sjećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je neko rekao zbog čega vas vraćaju iz kasarne JNA ili šta će da vam se desi?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Niko nikada nije rekao. Nama nisu ništa ni pričali. Mi smo svi bili uplašeni. Niko ni jednu jedinu riječ nije rekao.

TUŽILAC MOORE: Nemam više pitanja. Najlepše vam hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude. Ovog svedoka će ispitivati moj kolega Domazet. Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, kažu mi da su imena već zapravo data. Mi imamo jedno ime, a to nije u zapisniku. Ako je tako, iz jasnih razloga ja bih voleo da se to razjasni, jer to se tiče optužnice.

SUDIJA PARKER: Ima nekakva stelica na mestu gde je stavljeni ime, odnosno nekakav znak, jer kažu mi da se posle toga taj znak ispravi.

TUŽILAC MOORE: Kažu mi da je to 716, na mestu 716 i neću da ponovljam ta imena, odnosno neću to da učinim na otvorenoj sednici. Ali ako se sećam... Proveriće ...

SUDIJA PARKER: 716?

TUŽILAC MOORE: Da, 716, i na mojoj izjavi ja štrikliram imena da bih bio siguran da je sve pokriveno, a ta dva imena sam štriklirao kada su pomenuta.

SUDIJA PARKER: Da li vidite kapice u transkriptu? To su mesta gde oni koji kucaju i pokušavaju da vas sustignu, obeležavaju da su nešto propustili i da treba to da se proveri i kasnije doda. Međutim, možda možete za svaki slučaj da zamolite svedoka da ponovo da ta imena pre nego što nastavi gospodin Domazet.

TUŽILAC MOORE: Izvinite što to nisam sam htio da predložim, ali ono što sam u prošlosti radio, moje uvažne kolege su videle dokument, ja sam im dao taj dokument, kao što sam dao i svedoku imena osoba koja su pomenuta u optužnici. Zatim sam tražio da štriklira među njima imena ljudi koje je video u autobusu i mislim da bi bilo dobro da se usvoji ista procedura. Radije nego da ponovo izlažemo svedoka stresu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ne bi bilo nikakvih problema sa strane Pretresnog veća ako idete tim putem. A u isto vreme vi nećete diskvalifikovati svog svedoka ukoliko idete na drugi način. Šta god hoćete.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, čini mi se da bi mi bilo draže da idemo preko dokumenta.

SUDIJA PARKER: Tako sam i mislio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je na sistemu "Sanction". Samo trenutak. Da li biste bili ljubazni gospodin Vilhem da pogledate ovaj dokument?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja to ne vidim. To je jako malo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znam da nosite naočare. Molio bih da stanete na trenutak. Samo sačekajte malo, molim vas, a ja ću da se pozabavim ovim dokumentom. Mislim da možemo da kažemo da prilikom razgovora sa nama pre svedočenja vama je pokazan spisak imena. Tu su neka od tih imena i vi ste štriklirali imena ljudi koje ste videli u autobusu. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam rekao koje sam tačno video u autobusu koji si išli sa mnom u kasarnu i koji su izišli, koje ja poznam, iz kasarne nazad u bolnicu. Evo, ja redom mogu pročitati koji su to bili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne bih htio da to učinite, ali imamo ovde ime Adžage. Da li vidite to ime kao štriklirano?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da. Ivan Adžaga. Je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste njega videli u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jesam, video sam ga kada je iz ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Molim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možemo da predemo na sledeće ime koje je štriklirano?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Barbir Lovro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste njega videli u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: On je, časni Sude, bio interni kontrolor, koji sam i ja postao za vrijeme progonstva, u "Borovo" trgovackoj mreži.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najlepše vam hvala. Ali molim vas odgovorite sa da ili ne kada govorimo o tom spisku. Idemo sada na sledeću stranu. Vladimir Đukić, da li ste njega videli u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Vladimir Đukić, njegov otac je bio cijenjeni specijalista u bolnici, lječnik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Idemo na sledeću stranu. Da li možemo sada da vidimo dva sledeća imena i ta dva imena nisu u zapisniku.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Otac i sin Međeši. Ja sam rekao Međeši, nadimak mu je Cigo. Bio je glavni konobar u "Grandu" i na "Vučedolu", a sin mu je imao jedan kafić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možemo li se sada da vratimo na slovo "D" ovog spiska? Možemo da vidimo ime Martin Došen i uz to ime стоји "H". Da li ste vi 20. videli Martina Došena?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Martina Došena sam video. Bio je još živ.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A gde ste ga videli 20?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Video sam ga pred ulazom u bolnicu.

TUŽILAC MOORE: Hvala. Časni Sude, nemam više pitanja. Dva imena koja su ispuštena prema našem zapisniku su dva slova "M". Iznenaden sam da moje uvažene kolege to nisu čule i pomogle mi.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Hvala. A sada gospodin Domazet.

ADVOKAT VASIĆ: Samo sam htio da kažem mom uvažnom kolegi, ova dva prezimena su pomenuta bila, bez imena doduše. Tako da ...

SVEDOK VILHEM: Ja im ni ne znam imena. Ja samo znam da je Đukić... Što nije spominjan Međeši, otac i sin, a imena ne znam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dobar dan svima. Dobar dan gospodine Vilhem.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja sam Vladimir Domazet, jedan od branilaca gospodina Mrkšića i ja će vam u ime njegove Odbrane postaviti nekoliko pitanja. Iz podataka koje ste dali mom uvažnom kolegi, vidi se da ste vi rođeni Vukovarčanin i da ste ceo život proveli u Vukovaru. I rekli ste mu da ste živeli u naselju koje se zvalo Holivud. Hoćete li reći meni, a i Pretresnom veću gde se to naselje nalazi, dakle u kom kraju Vukovara ste živelii?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Gospodine, to naselje se nalazi odmah ispod Vuke. Preko mosta prva ulica, to je ulica Ivana Gorana Kovačića. Početak ulice može se prepoznati po jednom velikom odžaku. To je, ustvari kod nas se zvao *spitznagel*. Bila je farbara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala lepo.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da jednu stvar odmah na početku rasčistimo. Moj uvažni kolega vas je pitao i vi ste odgovorili da ste prvi put pred ovim Sudom, prvi put svedočite u jednom procesu. Je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo da proverimo. Vi ste prema ovim podacima koje ja imam, davali 1995. godine izjavu istražiteljima ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U Zagrebu ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovog Suda. Pazite, ja vas molim da sačekate kraj zbog prevodioca, pa da onda odgovorite. To je bilo negde u julu ili srpnju mesecu 1995. godine. Je l' se sećate toga?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Sjećam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate li se koliko ste vremena ili koliko ste dana davali tu izjavu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Samo jedan dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Jedan ceo dan ili manje od toga? Ako se sećate toga?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nije cjeo dan, par sati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste tu izjavu svakako pogledali i potpisali.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle toga da li ste ikada više davali izjave istražiteljima Tribunala ili uopšte u nekom drugom postupku?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nikada nikome nisam davao izjave do sada, evo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko sam iz te izjave video, vi ste pre ovih sukoba radili u "Borovu" u knjigovodstvu, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste. Radio sam kao interni kontrolor za vrijeme rata, a prije sam bio normirac i kalkulant.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete, "za vreme rata" da ste radili, hoćete li objasniti na koji period mislite i šta ste tačno radili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Poslje, kada smo autobusima vraćeni iz Sremske Mitrovice, ja sam otisao u Zagreb i tamo sam ponovo našao posao i radio u "Borovu".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, govorite o periodu posle pada Vukovara. Ja sam razumeo da govorite o periodu za vreme sukoba u Vukovaru. Hvala ...
SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Za vreme sukoba nije se moglo ni raditi. Sedmi mjesec je bio kad su morali svi napustiti "Borovo".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala lepo. Pa nisam najbolje razumeo, jer ste govorili za vreme rata, pa sam mislio za vreme sukoba. Hvala.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Možda ste me krivo razumjeli, ali dok sam bio kontrolor u Zagrebu, išao sam po prodavnicama, još uvijek je trajao rat u Hrvatskoj, u Zadru i u dalmatinskim gradovima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hvala, sad ste nam ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Razjasnili. Pomenuli ste prilikom jednog odgovora gospodinu Mooreu vaš vojni rok i vidim da ste služili vojni rok, pa vas molim da kažite kada, gde, u kom rodu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam služio vojsku u Trebinju šezdeset i... ne znam, 1965. i 1966. godine. 1965. na 1966. godinu. 1965. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U kom rodu ste služili i da li ste neki čin imali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nisam imao nikakvi čin, ali pošto sam vodio ekipu nogometnu kasarne, ja sam... mene su odredili da budem komandir zatvora u "Sjevernom logoru" u Trebinju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Komandir vojnog zatvora pri toj kasarni u Trebinju, je li tako mogu da razumem vaš odgovor?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li ipak neki čin dobili tada? Makar desetara ili nešto slično.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nisam imao nikakav čin. Meni je zapovjednik bio pukovnik Puzigaća.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još samo kada bi mi rekli koji rod vojske ste služili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pješadija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle odsluženja vojnog roka, vi ste, naravno, živeli u Vukovaru. Jeste li bilo vojni obveznik? Jeste li išli na vežbe? Jeste li imali ratni raspored u slučaju rata?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nisam imao nikakvi ratni raspored, samo sam bio pozvan u vojsku kada su Rusi napadali. Tada sam u jedno mjesto pored Vinkovaca, tu sam bio pozvan. To je bila Jugoslovenska narodna armija i tu sam bio oko mjesec dana kao rezervista.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Prepostavljam da govorite o 1968. godini kada su... kada se... Čehoslovačka bila okupirana. Prepostavljam da o tom periodu

...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti koja je godina, ali bio sam mjesec i više dana u tome mjesu od Vinkovaca... Ne mogu se sjetiti točno koje mjesto, ali bili smo u jednoj šumi. Tu smo se ulogorili i imali smo... bili smo u šatorima i pravili smo, ovaj, zatravali smo rupe i pravili smo ako napadnu, tako su nam rekli, ako napadnu da se imamo čime braniti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li ste bili član Saveza komunista Jugoslavije? Govorim, naravno, o onom vremenu jednopartijskog sistema, pre višestračkih izbora?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nikada u životu nisam bio član Partije, jer sam bio nogometar i nisam imao vremena za sastanke, jer sam za vrijeme radnoga vremena i posjećivao treninge. "Borovo" je bilo u drugoj ligi, tako da sam ja radio i do 10.00, pa išao na treninge.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A posle ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nikada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći nešto vrlo kratko ako možete, o stanju u Vukovaru početkom 1991. godine? Pre svega vas molim da mi odgovorite na to da li je tada počelo da dolazi do tenzija između hrvatskog i srpskog stanovništva i ako jeste, kako vi to ocenjujete, zbog čega i kako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Do napada kada su ubijeni policajci u Borovom Selu, niko od Srba i Hrvata nikada nije imao pojma da će biti rat i nikada niko nije razmišljao o tome nije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Samo da vam kažem, nisam ni mislio na to da li će biti rata ili ne. Da li je bilo incidenata poput nekih eksplozija, požara, nestanka nekih ljudi?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Do tada ne.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato iz priče, pošto sami niste bili član nijedne partije, pa samim tim ni HDZ-a, da li vam je poznato da je tog proleća HDZ-e po mestima oko Vukovara organizovao takozvane nenaoružane odrede, smotre?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja to ne znam. Ja sam se bavio nogometom. Niti me je to interesiralo, niti ja to znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li bar znate ili ste čuli možda da se u to vreme počelo da kupuje oružje na nelegalan način i donosi?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Gospodine, kod nas u ulici već kada je... kada su se djeca vratila sa ljetovanja, držali smo straže, ali čitava ulica naša je imala jednu pušku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato ime Slavka Dokmanovića?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ime Slavka Dokmanovića mi je poznato, jer je bio predsjednik nogometnog kljuba "Trpinje", a ja sam igrao nogomet i poznavao sam ga. A bio je i radio u općini.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, upravo imam podatke da se i on bavio nogometom, pa ste ga znali i po toj liniji?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kako da ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoću nešto... Pokušaću jedno pitanje, da se vratim nazad da ispravim, jer sam upozoren da ima jedna greška u transkriptu. Izvinjavam se, kažu mi da je u redu. Idemo dalje. Hoćete li mi reći šta ste vi za vreme ovih sukoba u Vukovaru radili? Da li ste bili mobilisani ili eventualno dobrovoljac u Zbora narodne garde ili na neki drugi način?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U našoj ulici нико nije bio mobiliziran. Ja vam kažem, mi smo držali samo stražu i nismo ni imali oružja, nego smo izmjenjivali tu jednu pušku i držali na početku, tu i tamo na početku ulice dežurstva. Ništa drugo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada je to bilo gospodine Vilhem?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je počelo kada su se... Poslje Borova Sela, pokolja policajaca i kada su se djeca vratila sa godišnjeg odmora. Tada je počelo granatiranje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas pitam kada ste vi, prepostavljam da govorite o Civilnoj zaštiti, jer ste tako nešto u izjavi dali da ste pristupili Civinoj zaštiti i moje pitanje, dakle kada ste lično vi počeli ili pristupili toj civilnoj zaštiti?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Mi smo u sedmom mjesecu. Krajem sedmog mjeseca.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U izjavi koju ste dali istražiteljima pominjali ste kraj juna i početak jula. Da li je to možda tačnije ili je ovaj podatak ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa početak osmog mjeseca. Početak osmom mjeseca.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U vašoj izjavi iz... zbog drugog citiranja vam dao, ukoliko nemate ispred sebe i molio bih vas da pogledate ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nemam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Taj... Evo daću vam. Molim sudskog poslužitelja dođe da vam da izjavu na hrvatskom, a inače na engleskom je ta izjava pod brojem 00327866. Ja vas molim prvu stranicu, odnosno to je prva stranica teksta, a zvanično je druga stranica, u samom početku ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde počinje pasus sa: "Ukratko ču ispričati moja iskustva ... "

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "Za vrijeme sukoba ... "

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: E, molim vas ovo od sledeće rečenice pročitajte, ove dve rečenice gde počinje: "Krajem lipnja ... "

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da. "S drugim civilima pristupio sam jedinici Civilne odbrane ... "

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas od početka. Od: "Krajem ... "

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "Ukratko ču ispričati moja iskustva za vrijeme sukoba u Vukovaru, koji je počeo nakon smrti nekoliko policajaca ... "

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas lakše.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "Nekoliko policajaca u Borovu Selu u svibnju iste godine. Krajem lipnja i početkom srpnja sa drugim civilima pristupio sam jedinici Civilne zaštite grada Vukovara. Nisam pristupio Zbora narodne garde i nisam nosio uniformu, ali sam nosio pušku."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li se možete složiti sa mnom da je tada, 1995. godine, vaše sećanje na te događaje bilo sigurno mnogo bolje i svežije nego danas?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Primećujete da u pogledu Civilne zaštite govorite o kraju šestog meseca i početku sedmog meseca. Dakle, dosta ranije nego što ste to danas rekli. Da li se možemo složiti da je moguće da ste već tada bili u Civilnoj zaštiti?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam vama rekao da sam bio u Civilnoj zaštiti posle kada su se djeca vratila sa ljetovanja i kada su granatirani autobusi. A možda sa *lapsus lingue*, ali to je bilo tada. Ja vam iskreno govorim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Dobro. Hvala. Nećemo se na tome zadržavati ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali vas molim da mi kažete... Ne morate više gledati tu izjavu ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro. O kej.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako treba vratićemo se na nju. Neka bude kod vas ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, ne. Neka bude kod vas. Možda će još biti potrebna. Šta je vaša prevashodna obaveza bila, šta ste vi radili? O tome ste nešto i govorili u izjavi, ali vas pitam, obzirom da o tome niste bili pitani od mog uvažnog kolege? Šta ste vi radili za vreme ovih sukoba?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Za vreme sukoba jedan moj prijatelj Menges koji je išao sa mnom u školu, pošto imam ljep rukopis, išao je zajedno sa mnom, pozvao me je u školu u Novi sokak i tamo sam radio popise, radio popise ljudi koji su bili u podrumima da bi im se dostavila hrana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste to radili baš sve vreme? Koliko su često ti spiskovi pravljeni i kako je to, obzirom da je i taj Menges radio, a i vi kažete?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, ne. Menges nije to radio, nego je mene on zamolio, zapravo iz ulice Ivana Gorana Kovačića bio sam pozvan. Došli su po mene da pomognem da napravim taj spiskove.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I vi ste te spiskove napravili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja jesam... Da li su mi da samo ljepo napišem gdje se ko nalazi, u kojem podrumu, da bi ti ljudi dobili hranu, jer sva hrana je bila u toj školi mađarskoj u jednoj velikoj dvorani, gdje su nosili po podrumima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći, to ste i pominjali, tu školu, gde se nalazi ta mađarska škola, u kom kraju je to Vukovara?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ta mađarska škola se nalazi preko mosta u Radićevoj ulici prema Mitnici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li tu bio Stožer ili jedan od stožera odbrane Vukovara?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam gdje su bili stožeri, ali uglavnom bili su to naoružani naši ljudi i ja nisam morao imati ni pušku, ni ništa. Ja sam bio u kancelariji, ali tu su bili veliki podrumi gdje je puno ljudi bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko ste puta ove spiskove radili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa radio sam par dana. Išao sam kući. Kada sam završio dali su mi kako se ko nalazio u kojem podrumu i posle sam opet biciklom došao u ulicu Radićevu, jer ja sam stanovao u ulici Ivana Gorana Kovačića. To je biciklom jedno 10, 12 minuta do škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, to ste uradili za par dana, taj spisak. Kada je to bilo, gledajući početak tog vašeg rada na ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je bilo, to je bilo u jedanaestom mjesecu. Početak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prvi put ste radili spisak u jedanaestom mesecu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste u vašoj izjavi rekli da je vaša glavna dužnost bila sastavljanje tih spiskova, šta ste inače onda radili? Šta ste do jedanaestog meseca radili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: A prije sam bio u ulici, u mojoj ulici gdje smo mi čuvali stražu, isto kao i ostali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, do tada ste čuvali stražu, kao što ste rekli u izjavi, bez uniforme sa puškom, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Bez uniforme, ali rekao sam vam da smo u početku imali jednu pušku i mi smo se smjenjivali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. To je u početku. A kasnije ste dakle dobili ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: A kasnije smo dobili, ne znam točno kada, ali jedno veče smo dobili "kalashnikove" i nismo dobili dovoljno, pošto su podjelili i Sajmištu, pa smo dobili nešto pušaka koje smo mi cijelu noć, "kalashnikove" koje smo mi cijelu noć čistili, jer su bili od ulja i masni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To što ste ih čistili od ulja i masti znači, vi ste služili vojsku i pretpostavljam da su bili novi, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Novi. Potpuno novi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tu gde ste ih vi čistili sa tom grupom, koliko je tu bilo tih "kalashnikova" koje ste dobili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa nije bilo više od 10, 12 do 15.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato o ovim spiskovima o kojma ste govorili šta je sa njima rađano?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam šta je sa njima rađano, ali mislim da te spiskove ljudi da je Menges ponjeo u Zagreb u proboru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. To vas i pitam zato što ste u svojoj izjavi govorili da je Menges te popise odnosio iz Vukovara u Zagreb. To je značilo da je više puta to radio?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To ja ne znam gospodine, ali odneo je u proboru gdje mu je sin poginuo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznat jedan sastanak u zgradici opštine koji je održan u subotu 17. novembra?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nije mi poznat. To je u izjavi... to su kad su mi dali izjavu, to su prije svjedoci... pa su me pitali da li sam čuo za to, ja sam čuo kada sam se vratio da je doktorica Bosanac držala, ali ja doktoricu Bosanac ovih tri, četiri dana, koliko sam bio u bolnici, nisam ni vido.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reču šta su vam ispričali o tom sastanku?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O tom sastanku sam čuo u Zagrebu da je doktorica Bosanac predlagala ili ne znam ko ko je bio na tom sastanku, da vojnici obuku bjele uniforme kako bi se spasili. Međutim, to oni nisu obukli i to je bila dobra odluka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako vas dobro razumem, vi kažete da ste za to saznali tek nakon svega u Zagrebu, a da niste lično ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prisustvovali tom sastanku?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nisam ni video doktoricu Bosanac. Doktoricu Bosanac nisam ni video tih zadnjih dana, četiri dana, tri, koliko sam bio u bolnici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Ali u bolnicu, kako ste danas rekli, ste ušli uveče 17?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: 17.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, dozvoljavate mogućnost da je 17, u toku dana održan ovaj sastanak, dakle pre nego što ste ušli u bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To ja ne znam. Ja sam bio zajedno sa ženom u podrumu "Veleprometa", u podrumu "Veleprometa", kada smo bježali, par dana smo bili u podrumu "Veleprometa", preko puta bolnice. U podrumu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi lično ste bili u ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja i moja žena i bilo je dosta osoblja sa Lušca koji su isto bježali i sakrili se u podrumu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vaša supruga je radila u bolnici kao stomatolog, zubar, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Moja žena je radila u bolnici kao zubar, stomatolog, a sad je specijalista ortodonta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' nije u to vreme non-stop boravila u bolnici, u vreme trajanja ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa ja sm tu i tamo odlazio po nju. Nije stalno boravila, jedino kada su je zvali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vi ste zajedno sa njom otišli u bolnicu. Ona se nije nalazila u bolnici, niti spavala u bolnici pre nego što ste vi tamo otišli?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' tako mogu da razumem?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako možete razumiti, jedino sam par dana zajedno sa njom bio u tom podrumu "Veleprometa" gdje sam vam rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To znači da ste tada napustili ono prethodno mesto na kome ste bili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je. Bježali smo svi iz ulice i otišli smo prema bolnici. Međutim, ne u bolnicu, nego prvo u to skladište gdje smo par dana bili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala lepo.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ja mislim da je vreme za pauzu.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Bulatoviću. Želeo bih da spomenem još jednu stvar koja se tiče Odbrane. Glavno ispitivanje ovog svedoka trajalo je samo sat vremena. Unakrsno ispitivanje do sada je trajalo već pola sata. Mislim gospodine Domazet, maločas sam pogrešno izgovorio vaše ime, izvinjavam se zbog toga, mislim dakle da bi bilo dobro da se predloži da advokati Odbrane uzmu u obzir da bi ukupno unakrsno ispitivanje za svu trojicu optuženih trebalo da se završi u okviru dva sata. Molim vas da to uzmete u obzir. Nastavljamo sa radom u 16.05.

(pauza)

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite.

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Izvinjavam se što prekidam postupak. Ali imam jedan mali zahtev u vezi sa sledećim svedokom.

SUDIJA PARKER: Izvolite.

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Sledeći svedok ima manjih zdravstvenih problema. Sinoć mu je izvaden zub, ima zubobolju i piće lekove i pitam da li je moguće da sa ispitivanjem tog svedoka počnemo sutra ujutro, a ne danas posle podne. Ja sam već razgovarao sa mojim uvažni kolegama i čini mi se da oni nemaju problema sa tim, pa sada u vezi s tim podnosim taj zahtev i to je u vašim rukama.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinite časni Sude, možda sam malo prebrzo ustao. U principu takav zahtev Odbrana bi trebala da prihvati. Ali veoma kratko zamolio bih časni Sud da se svedok ovde pojavi, pa da on Sudu kaže o kakvim problemima je reč, da se ne bi desilo da i sutra bude bolestan, pošto slične situacije vezane za tog svedoka čini mi se da sam registrovao negde u spisima, neću reći kojim, koji će ovde biti korišteni. Znači, pred svako neko ispitivanje, što znači da bi ovo Pretresno veće samo moglo da stekne utisak o tome i mi nećemo imati ništa protiv ako je to u pitanju. Ali predlažem da ipak svedok uđe u sudnicu, da to saopšti lepo Pretresno veću i onda da prihvativimo.

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Časni Sude, svedok je već potvrdio da je spreman da počne da svedoči sutra.

SUDIJA PARKER: Kada je izvađen zub?

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Juče, kasno popodne.

SUDIJA PARKER: Hvala.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Bojam se da to znači da bismo danas mogli da izgubimo oko 40 minuta radnog vremena. Ali imajući u vidu da se radi o zdravstvanom pitanju, sada je dan pošto je izvađen zub, mislim da i bez dodatnih ispitivanja možemo da prihvativimo reč predstavnika Tužilaštva i dozvoličemo svedoku da ode da se oporavi i sa njegovim ispitivanjem započećemo sutra. Sutra počinjemo sa radom pre podne u 9.00. Ne u ovoj sudnici, već u sudnici broj 2. Dakle, možete da radite na osnovu ovoga šta sam rekao.

TUŽILAC DEMIRDJIAN: Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, izvolite. To će možda gospodinu Lukiću da da malo više vremena. Dakle, ako nekome treba vremena za ovog svedoka, onda je to gospodin Lukić.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Časni Sude, i ja ću se potruditi da gospodin Lukić ima dovoljno vremena. Gospodine Vilhem, ja vas molim da ponovo uzmete ovu izjavu, koja je, nadam se, još uvek pred vama i da okrenete prvu stranu vaše izjave, da pogledate deo, to je negde stav 8, koji počinje sa: "U zgradi općine". Jeste li našli taj stav?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jesam, jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da ceo taj pasus pročitate, ali vrlo polagano zbog prevodioca. Molim vas.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "U zgradi općine je sazvan..." Aha... "U zgradi općine je sazvan sastanak na kojem se govorilo o onome što će se dogoditi. Doktorica Bosanac je prisustvovala sastanku i predložila da branitelji obuku bijele kapute i predaju se okupatorskim snagama. Većina ljudi je to odbila. Ispostavilo se da je to bila pametna odluka. Sastanak je održan u subotu 17. studenog."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. To je vaša izjava iz 1995. godine?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li iz ovoga, da li to uopšte liči na opisivanje nečeg što ste čuli kasnije ili je ovo opis nekog ko je prisustvovao i koji govori o tome ko je sve prisustvovao i ko je šta govorio i ko se protivio ili ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U Zagrebu su bili ljudi koji su prije mene svjedočili u Zagrebu i oni su vjerovatno mislili i nisu dobro razumili. Ja sam rekao da sam čuo da je bio sastanak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas, vi ste ovu izjavu dali ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pročitali i potpisali, tako ste i danas rekli?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U izjavi, složićete se, nigde ne стоји да ste vi ovo čuli u Zagrebu, od koga čuli, niti da ste na bilo koji način, na drugi način saznali, već govorite o tome šta je rešavano, ko je prisustvovao.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam, odakle ja znam ko je prisustvovao. Ja to nikada nisam znao, niti sam čuo ko je prisustvovao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo ste pročitali ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jednu rečenicu da je doktorica Bosanac prisustvovala sastanku i predložila da branitelji obuku bijele kapute i predaju se.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je. To se razgovaralo već u Zagrebu. Prema tome, sam ja to čuo, jer doktorica Bosanac nije ni bila s nama u Zagrebu, nego je bila zatvorena u Sremskoj Mitrovici sa doktorom Njavrom. I ja to nisam znao upće. To su pričali oni koji su bili sa mnom u hotelu "Astoriji", a od 1995. godine ima dosta dugo gospodine sudac. Pa se pričalo o tome u hotelu "Astorija" gde sam ja živio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali složićete se sa mnom da to nigde ne stoji u vašoj izjavi ni da ste čuli, ni da ste od nekog čuli drugoga, nego stoji ovako kako ste pročitali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Evo vidim da tako piše.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li dva pasusa dalje ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovde gde počinje: "Dana 19. studenog". Molim vas pročitajte.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "Dana 19. studenog otišao sam u bolnicu u Vukovaru, gdje sam prenoćio sa suprugom i ostalim lječničkim osobljem. Spavali smo na klupama u jednom uredu u podrumu. U podrumu je bilo ... "

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dovoljno. Dovoljno.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dovoljno.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, 1995. godine, kako ste i danas meni rekli da je vaše sećanje bilo mnogo svežije, govorite ne samo o 19. studenom kao danu, već i govorite da ste prenoćili. Dakle, o jednoj noći i konkretnom danu. Danas govorite da je to bio 17 ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je značajna razlika.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: 17. sam i došao navečer. Ja sam mislio 19, ali smo došli 17. navečer kada je padala kiša. Jer ja sam bio tri dana u bolnici i ja nemam šta da lažem ili da kažem. To je ispravka moja koja... Ja sam došao 17. navečer. Padala je kiša i dolazili su već... Tenkovi su bili, ovaj, kod željezničke stanice i mi smo morali se iz podruma povući u bolnicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći sledeći pasus kako počinje? Pročitajte mi ovu prvu rečenicu.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "Sljedećg jutra, 20. studenog u bolnicu su ušli vojnici JNA i četnici. Svim članovima lječničkog osoblja ..."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nije potrebno dalje, hvala.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li i ovo ukazuje da niste mogli biti baš u zabludi. Kažete: "Sledećeg jutra". Dakle, samo jedan dan, jednu noć i da je sledećeg jutra kada je JNA došla i opisuјete dalje šta se dešavalо. Dakle, kako možete ovo da objasnite?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne mogu nikako da objasnim, jer ja sam došao 17. navečer. To... Kada su oni mene pitali, ja to... Možda se nisam ni snašao, ni ništa, ali ja nemam šta da vam lažem sada, jer ja sam došao 17.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Po onom šta ste danas rekli, vi ste bili od 17. do 20. ujutru u bolnici, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da ni u jednom trenutku niste videli doktoricu Bosanac?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne. Ja sam bio u podrumu sa ženom i doktoricom Kolak koja je radila sa mojoм ženom, gdje su bila djeca smještena u podrumu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste takođe da ni 19. niste videli nikoga ni od vojnika, niti eventualno drugih, a da ste samo čuli da je neko bio u bolnici. Dakle, do vas tamo gde ste vi bili niko nije došao.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je bio dječiji odjel i niko nije došao, samo se pričalo. Ja nisam nikoga video gospodine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi svakako znate ko je bio Marin Vidić Bili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Znam. Marina Vidića poznajem. Mislim da je on iz Lovasa i on je radio u općini.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste njega možda videli u bolnici ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Za vreme dok ste ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da sačekate kraj pitanja zbog zapisnika. Molim vas.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, njega niste videli u bolnici ovih dana.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne. Nisam ga uopće video za vrijeme cijelog rata.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li čuli iza toga kakvu je ulogu imao tada, obzirom da opisujete da ste neke stvari čuli od drugih ljudi?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nisam čuo. Samo znam da je znao dobro pjevati. To znam, jer je i on bio u Lovasu. Drugo ne znam ništa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate šta se dešavalo u bolnici od kako ste došli, dakle od 17. uveče, kako danas kažete ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se nečega sećate 17. da se dešavalo u bolnici?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ništa. Pa bilo je puno ranjenika koji su bili u hodnicima i zapomagali su. Nije više bilo ljekova. Slabo je bilo i hrane i tako. Ništa se nije dešavalo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A 18. gospodine Vilhem, da li se nešto dešavalo 18?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja, ako se nešto dešavalo, ja sam bio dole u podrumu. Nisam izlazio. Mjenjali smo se na krevetu, ja i žena ili smo na klupama spavalici. Ja nisam izlazio vani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li mogu da razumem kao vaš odgovor da ni 19. niste izlazili i da uopšte niste izlazili iz tih prostorija u podrumu do 20. ujutru?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Izlazio sam u hodnik i gdje sam vidi ranjenike koje poznajem, koji su bili na klupam, jer bilo je sve porušeno, nisu imali mjesta u sobama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada kada ste došli u bolnicu je l' to bio jedini put kada ste za vreme tih ratnih sukoba dolazili u bolnicu ili ste možda i pre toga nekada dolazili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: I pre toga sam dolazio nekoliko puta. Dovozio sam iz mađarske škole ranjenike. Kada sam bio kod Mengesa, ja i gospodin Skoko, imao je auto i odveli smo ranjenike da im ukažu prvu pomoć, iz mađarske škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pošto ste više puta dakle dolazili u bolnicu, da li se sećate da li je bolnica bila čuvana, dakle da li je bilo naoružanih ljudi koji su čuvali bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Na ulazu bolnice gdje sam ja dovodio ranjenike, bio je jedan vojnik sa puškom koji je stražario. Ja sam njega i poznao. Kasnije sam saznao da je ubijen. To je bio Perković, ne znam mu ime.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete vojnik, mislite na Zbor ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Naš, naš ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zbor narodne garde ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Naš. Mislim, ne na... Razmišljam, bio je obučen u gardijsku uniformu i čuvao je stražu sa puškom, da se vidi ko ulazi u taj ulaz.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste tog istog vojnika viđeli svaki put kada ste dolazili ili je neko drugi ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nisam ja puno bio. Ja sam svega jedanputa bio doveo ranjenike i više nisam dolazio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste malopre pročitali onaj deo, onaj pasus o sastanku u zgradi ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Općine, koji je držan u subotu, 17. studenog ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li i to da je to bila subota, 17. studeni i da je baš bila subota da ste saznali od tih ljudi u Zagrebu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Vjerojatno da, da je bila subota studeni, pa ja to vama ne mogu sada poslje toliko godina reći koji je bio dan, ali vjerovatno je bio 17, jer ja ne znam... Ja znam da je održan, da je bila kiša. I na tom sastanku sam samo čuo, jer na tom sastanku je bio i moj sin. Kasnije kada je otišao na probaj, ja sam od njega saznao da su imali sastanak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. To je sada nešto novo. Hvala vam gospodine Vilhem ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja vam govorim istinu.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ja sam završio moje ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Zahvaljujem gospodine Domazet. Izvolite, gospođo Tapušković.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja se izvinjavam. Treba mi još malo da se naviknem.... Dobar dan svima. Dobar dan gospodine Vilhem. Moje ime je Mira Tapušković. Ja sam jedan od branilaca gospodina Miroslava Radića.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja ču vam sada postaviti stvarno samo nekoliko pitanja.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ispoštovaćemo preporuku Pretresnog veća da budemo kratki i ja vas samo molim da tokom vaših odgovora pravite pauzu, kako bi Prvodilačka služba (CLSS, Conference and Language Services Section) imala vremena da ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da pravovremeno i tačno prevede ono šta ču vas ja pitati i ono što ćete vi da odgovorite.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kolega Domazet vas je pitao vezano za vašu izjavu koju ste dali u Zagrebu 1995. godine.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je l' ta izjava data u policijskoj stanici u Zagrebu u prisustvu istražitelja?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, ja to ne znam gdje je data. To je na jednome katu u Zagrebu dano. Ne znam ni kako se zove ta zgrada, nemam pojma.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li se sećate da je u međuvremenu od onda, pošto je to bilo 1995. godine dali bilo kome ili bilo kojoj organizaciji još neku dodatnu izjavu i da li ste bilo gde predavali vašu izjavu koju ste potpisivali možda?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja nisam ni pomisljao na to. To je bilo 1995. godine, tako da ja sam već i zaboravio da sam davao izjavu. To je nakon 10 godina. Nisam gospodo ni razmišljao o tome.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste nam rekli gde ste stanovali u Vukovaru ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Čime vam se bavila vaša supruga. Hoćete li mi reći, molim vas, 1991. godine? Kolika su vaša deca bila i kog su uzrasta bila i kog pola su vam deca?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam vam rekao da mi je sin 1970. godine, taman je počela okupacija i on se vratio iz armije. Služio je vojsku u Tuzli. I vratio se već tamo u sedmom mjesecu, vratio se iz vojske i to trebao je biti sa armijom povučen ne znam na koja bojišta, ali je ipak uspjeo da iz Tuzle se vrati kući.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu. U redu. Recite mi molim vas, pomenuli ste u vašoj izjavi od 1995. godine Mengesa, za koga ste rekli da mu je i sin u proboru poginuo.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate imena tog... Da li je to možda bio Vladimir Menges?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja mislim da je. Ja mislim da je, jer Menges otac, on je po zanimnju moler, kako bih vam rekao. On je radio, on je imao ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja vas nisam za to dalje pitala ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne znam, ali mislim da je. Ne znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hajde da se trudimo i vi i ja gospodine da uputstvo Suda ispoštujemo u potpunosti.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi da li znate šta se kasnije sa tim Mengesom dogodilo?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam. Sa sinom mislite?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, sa... Sin je poginuo. To ste nam rekli.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Otac je i dan danas u Vukovaru.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U Vukovaru. Je l' otac bio razmenjen posle kada je odveden u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: On nije odveden u Sremsku Mitrovicu. Otac je prošao u proboru.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Ja sam imala informaciju da je on bio u Sremskoj ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Mirovici, ukoliko kažete da se on zove Vladimir?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Menges, ovaj o kome ja govorim, on je izašao u proboru i vratio se u Zagreb.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kada već pominjete te probore i kada pominjete situaciju da je gospodin Menges nosio spiskove lica koja su bila smeštena po skloništima u Vukovaru ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam reći, to je bio znači za vas jedini način, iz Civilne zaštite da se ti spiskovi dostave Zagrebu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To ja ne znam kakvu je on dužnost imao, ali to sam čuo kasnije da je preneo spiskove. Ja to ne znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi znate da je doktorka Bosanac svakodnevno slala apele za pomoć Vukovaru?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja i to ne znam. Ja... Niti je bilo struje, niti radija, ja to gospodo ne znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste radili na poslovima popisivanja stanovnika i obezbeđivanja hrane za njih, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam bio gospodo u toj školi u jednoj dvorani di nije bilo ni telefona, ni ništa, samo jedan stol i ja sam samo meni... Ja sam samo prepisivao spiskove.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas samo molim da napravite pauzu da bi prevodioci mogli da ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da prevedu.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Hoćete polako da kažem? Ponovo?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Nema potrebe. Sad ste ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro. Hvala ljepo.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Rekli, nema potrebe. Vi ste na pitanje kolege Domazeta nešto rekli o tome pod kojim uslovima su pravljeni ti spiskovi i kada su ti spiskovi donešeni. Da li su... Kada su spiskovi predati gospodinu Mengesu. Da li su u međuvremenu spiskovi ikada ažurirani?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To ja ništa ne znam. O tome nemam pojma. Ja znam samo da sam pisao... da sam popisivao ljudе koji su bili u podrumu u raznim ulicama.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali vi ih više niste ažurirali od onda kada ste jednom te spiskove napravili?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nikada ih više nisam ni video, ni nikada, samo taj dan kada sam prepisivao od spiskova koje sam dobio, da bi bio ljepši rukopis, ja sam to prepisao.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Možete li nam reći, bez obzira što je vaš jedini zadatak bio prepisivanje spiskova građana zbog toga što ste imali lep rukopis, ipak ste radili u Civilnoj zaštiti, možete li mi reći da li znate kada je pogodena stanica milicije i kada je nju zahvatio požar?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne mogu da vam kažem točno kada, ali tu je negdje oko 16, 17. Ne znam, ne znam. Ne mogu točno datum reći.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To znači u svakom slučaju složiće se sa mnom da je to bilo nekoliko dana pre nego što je... Čekajte gospodine, molim vas. Znači složiće se sa mnom da je to bilo nekoliko dana pre nego što je pao Vukovar?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pošto ste bili vezani za Civilnu zaštitu, da li ste slučajno imali prilike da upoznate nekoga ko se zove Kožul Frano?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kožul Frano? Ne. Nikada.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Izvinite, moram malo i da prodem kroz spisak, jer je i kolega Domazet postavio ista pitanja. Vi ste rekli u vašoj izjavi, ukoliko se sećate, imate je tu pred vama, neću citirati baš ono šta ste govorili, ali ste rekli da je bio organizovan probaj za pripadnike odbrane grada Vukovara, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nije bilo organizованo, jer prije njih je prošla policija. A oni su čuli da je policija prošla u probaj, pa su i oni... Nije njih puno prošlo gospođo. Oni su isto tako sami otišli na probaj.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je l' imate kod sebe gospodine tu izjavu?
SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Imam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas molila da otvorite izjavu i to je za kolege iz Tužilaštva, to je prva stranica, isto za svedoka sedmi paragraf. Ako me pratite, potvrđice da li sam ja tačno pročitala.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Proboj je bio organizovani pokušajbjega iz Vukovara većeg broja ljudi, uglavnom onih koji su bili na odbrambenim položajima."

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi je l' sam tačno citirala ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Točno, točno.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas sačekajte. Da li sam tačno citirala vašu izjavu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste tu izjavu potpisali 1995. godine ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kao tačnu i kao verodostojnu o onome šta ste vi pričali tada, je li tačno?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je i bilo. To je meni sin ispričao, jer je prošao u proboru. Posle sretnog probora kada sam za sina čuo da je živ u Đakovu, u autobusu u kome smo išli za Zagreb, on mi je tada pričao da je taj probor trajao tri dana i da je sretno prošao.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako ste vi izjavili ovde da ste vi pripadali Civilnoj zaštiti, a sami ste sada pročitali da je probor bio organizovan za pokušaj bega lica, odnosno većeg broja ljudi koji su bili na odbrambenim položajima, znači možete li se sa mnom složiti da ste vi u tom momentu, pored svojih obaveza u Civilnoj zaštiti, imali i nekih obaveza u samim... u samoj odbrani grada, pošto ste izjavili da ste imali i pušku?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja jesam imao pušku, a u svojoj ulici Ivana Gorana Kovačića ja sam pravio isto također dežurstva za noćnu stražu ili danju

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste imali priliku da upoznate osobu koja se zove Stjepan Pole?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Stjepan Pole, poznajem ga, ali sve kroz nogomet. On je radio u policiji i poznavao sam ga.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi, kada govorimo... Da ostanemo kod Stjepana Polea, nakon izbijanja sukoba u Vukovaru, da li je Stjepan Pole ostao sve vreme u Vukovaru i da li ste ga viđali u Vukovaru?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja nisam nigdje išao, osim što sam bio u školi i poneki puta kada se tražila hitna pomoć za vađenje zuba ili šta, kada sam u bolnicu pod granatama autom odveo u bolnicu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I dobro, recite mi onda koji je pravi razlog zbog čega vi niste tada otišli u proboj kao pripadnik odbrambenih snaga Zagreba... Vukovara, izvinjavam se?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja gospođo draga nisam ni znao za proboj, već je sin došao četiri, pet dana prije kod mene i moje žene u podrum gdje smo bili i tražio je da mu da nešto maraka, jer on se neće predati četnicima. To je prava istina.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. A odakle je to vaš sin došao kod vas?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: On je isto bio u mađarskoj školi. Bio je na položajima prema kasarni.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, kada ste napuštali bolnicu i kada ste krenuli prema autobusima, da li ste vi tada obukli bele mantile?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja nisam obukuo, niti je iko u autobusu imao, osim možda šofera ili dva tri, koji su imali bijele mantile. Niko drugi nije imao niti vojnu uniformu, niti bijele mantile.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači niko od dvadesetak ljudi, koliko ste vi rekli ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U mom autobusu, u mom autobusu ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam. Da li nam možete reći, u vašem autobusu na putu od bolnice prema kasarni da li je bilo i koliko je bilo vojnika?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Mislite gospođo u autobusu?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da. Pitam vas da li je bilo vojnika u autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Je, bio je jedan vojnik ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: I šofer.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala vam. Da li možete da nam kažete sada otprilike, da li se sećate tačno, koliko ste vi u kasarni proveli vremena u autobusu i ceo taj period od kako ste došli do kasarne do povratka vašeg ka bolnici?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To vam je ne mogu točno znati. Nismo bili dugo u kasarni, jer došao je vojnik ili ga ja nisam vidio, ne znam ko i doneo je spisak od žena čiji su muževi bili zarobljeni u autobusu i prozivali su te ljude u autobusu ko je bio na spisku, tako da smo mi išli nazad u autobus.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Molim.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste nekoliko puta Mihajla Kolesara, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je on vaš komšija?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Susjed.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Šta biste rekli ukoliko bih vam ja kazala da je gospodin Kolesar iste te godine kada ste i vi saslušani od strane Tužilaštva Tribunala izjavio da je on imao beli mantil na sebi i da nije bio jedini koji je imao mantil na sebi. To je... Izvinite samo gospodine, zbog kolega iz Tužilaštva, to je peta strana BHS verzije iskaza gospodina Kolesara. Da li to vama otvara neku fioku iz vašeg sećanja da ste vi, gospodin Kolesar i još neko od ljudi u autobusu imali na sebi bele mantile?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja se ne sjećam. Ja znam samo da je Kolesar Biba glavna sestra i da on cijelo vrijeme nije bio u mojoj ulici, nego je bio u bolnici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine, ja vas nisam pitala to ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam da li je moje... Sačekajte molim vas da završim zbog vašeg prevoda. Pitam vas da li vam nešto znači to ako vam

kažem da je gospodin Kolesar u svojoj izjavi izjavio da je imao na sebi beli mantil i da očigledno nije samo on imao beli mantil? Da li vam to priziva nešto ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ako vi tako kažete, to znači da su oni bili upoznati s tim sastankom na kom je doktorica Kolak... doktorica Bosanac rekla da obuku bjele mantile, pošto su njihove žene radile u bolnici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste pominjali da... ovde ste nekoliko imena naveli u svome svedočenju danas o licima koja su bila prisutna u tom autobusu.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste nam sada rekli da vi ste sa gospodinom Kolesarom bili komšija?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Susjed.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu. Šta biste rekli ukoliko bih vam rekla da je gospodin Kolesar na pitanje da li je poznao bilo koga u tom autobusu, na istoj stranici svog iskaza pred istražiteljima Tribunala 1995. godine rekao da ne poznaje nikoga iz autobusa?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je njegova stvar. Ali ja govorim istinu. Ja sam pred ovim Sudom dao zakletvu i ja vam kažem da je to istina što ja pričam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste došli ovde da se pripremate za svedočenje, vidim, rekli ste nam da je ovo u vašem životu prvi put da se nalazite na sudu, da nikad niste ni disciplinski kažnjavani, tako ste nešto rekli. I kad su vas pripremali za ovaj razgovor, odnosno za ovo vaše svedočenje ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je vama pokazan jedan spisak?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pokazan mi je spisak koje sam video u bolnici i spisak koji su bili u autobusu i ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine, hoćete li sačekati malo?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Hoću. Hoću.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitala da li vam je pokazan spisak. Ja vas nisam pitala da li je spisak lica u autobusu ili je spisak lica u bolnici ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja vam ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pitala sam vas da li vam je pokazan spisak?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja vam kažem da ja nikakvi spisak nisam vido, samo ljudi koje ja prepoznajem da li sam ikoga video u bolnici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači, vama je ovde 17 ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ovde?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: 17. februara ovde u Hagu pokazan spisak jedan sa imenima i prezimenima određenog broja lica, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vi gospodine govorite engleski?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je vama rečeno kakav je to spisak?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste nam u današnjem svedočenju, to je strana 22, red 20 na pitanje tužioca o osobi koju ste prepoznali, rekli ste Adžaga Ivan?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nišam rekao Adžaga Ivan, jer mu se nisam sjetio imena, ali sam rekao Adžaga.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Adžaga. U redu. Hvala. Takođe ste... Ja sad molim samo za malo strpljenja. Ja sam pravila beleške tokom glavnog ispitivanja svedoka. Takođe ste na tom spisku, za koji vam nije rečeno kakav je to spisak., markirali ime pod nazivom Barbir Lovro, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Barbir Lovrlo je bio sa mnom u autobusu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Takođe ste markirali i govorili ste nam o osobama koje se prezivaju Međeš, je l' ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Međeši.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Međeši, hvala na pomoći, Međeši i na ovom spisku vi ste pored dva imena Međeši ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Otac i sin.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Otac i sin, vi ste u svojoj izjavi izjavili da je to Medeši Zoran, a danas ste na stranici 24... označili ste Medeši Zorana, a danas ste na stranici 24, u četvrtom redu stoji, rekli ste da ne znate imena oca i sina Međeši.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Gdje u izjavi stoji Medeši Zoran?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja sam se ispravila i rekla sam da ste na spisku, na spisku označili sa... markirali sa oznakom i neko je verovatno u vaše ime na engleskom napisao "bus" umesto "autobus" pored Medeši. Vi ste nam danas rekli da vi, na stranici 24, da vi ne znate imena oca i sina Međeši, je li to tačno?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Gospodo, samo dva, otac i sin, Cigo koji je bio konobar, ima samo dva muška Međeši koji su se zvali, za koje ja znam. Njihova žena je Verica Međeši.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu. U redu. Hvala. Hvala.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi još, sad ću vam postaviti još samo jedno pitanje ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste se sa vašom porodicom sastali 25. ili 26. jedanaestog u Zagrebu, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Gospodo, samo sa sinom.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi kaže se sa porodicom ste se sastali 25. i 26. jedanaestog?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Na porodicu sam mislio na sina, jer mi je Čerka ostala u Osijeku.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Dobro. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam najlepše. Gospodine Lukiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan časni Sude. Dobar dan gospodine Vilhem.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam Novak Lukić, jedan od branilaca Veselina Šljivančanina, pa ču vam sada postaviti nekoliko pitanja. Ide sve dosta brzo, ali bih vas molio, kao što su vas molile i moje kolege, mi znamo iz našeg iskustva da je ovde problem što se nas dvojica razumemo kada govorimo, a prevodioci moraju da čuju i moju rečenicu i vašu i da bi razumljiv bio transkript, pre svega, za Sud. Malo sačekajte posle mog pitanja pa onda dajte odgovor.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam po prirodi brzoplet, pa ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ja sam, nažalost.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prvo pitanje je da raščistim, ja obično tako i počinjem, sa jednom temom koja se tiče mog klijenta. Vi ste opisali ovde pred Sudom vaš dijalog, odnosno situaciju kada Šljivančanin vodi povodom svih vas, razgovor sa Vujovićem o kome ste svedočili i ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sačekajte samo malo. I opisali ste kako ste došli do saznanja da se radi o Veselinu... majoru Šljivančaninu.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, tog dana, osim tog susreta koji ste imali po povratku iz kasarne, jeste li vi videli Šljivančanina tog dana?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada sam se vratio iz bolnice, prvi put u životu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Tako sam i razumeo, ali sam htio da to bude potpuno jasno. Moram da vas pitam još jedno pitanje, da razjam zbog interpretacije vašeg svedočenja. Vi ste na pitanje kolege tužioca objasnili na kojim ste funkcijama bili i kako znate JNA i strukturu, da kažem, i TO i da su vam poznate još iz Jugoslovenske narodne armije i činovi i pozicije. Moje pitanje, s obzirom na vaše svedočenje. Vi ste koristili i ovde danas pojmom "četnik". Da li kad kažete "četnik" pod tim podrazumevate ili ste podrazumevali Jugoslovensku narodnu armiju ili su za vas četnici dobrovoljci, teritorijalci, šešeljevci, već da kažem... termin?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dragi gospodine, ja znam šta je regularna vojska, a u stvari, ja četnika nisam ni video, da vam iskreno kažem. Vidio sam rezerviste, a četnika ne daj Bože da sam i video, pravog četnika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Razumem. Ako ste koristili pojmom "četnici" da li ste pod tim podrazumevali rezerviste ili aktivnu JNA?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To sam podrazumjevao koje ja poznajem u Vukovaru, koji su obukli vojnu uniformu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad mi je mnogo jasnije. Hvala. Sad par vrlo kratkih pitanja oko... Samo da vidim, pošto vidim da ste već odgovorili. Molim vas, da li ste... Moje pitanje. Pošto ste u bolnici bili od 17. Tih par dana koje ste proveli u bolnici, da li ste među ostalim vašim sugrađanima ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tu gde ste bili, čuli bilo kakav dijalog, temu, informaciju da civili koji nisu... koji je potpadaju pod ranjenike, bolesnike i bolničko osoblje, treba da idu u "Velepromet", a da ne dolaze u bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nikad nisam čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li imate informaciju da je tih zadnjih par dana došao veliki priliv civila u bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo razgovarati o 20. novembru, pošto ste nam... Još jedno pitanje za 19. Rekli ste da niste videli nikoga od pripadnika JNA. Da li ste čuli možda 19., da li ste čuli u razgovoru sa ljudima sa kojima ste bili, da je 19. dolazio Međunarodni crveni krst (ICRC, International Committee of the Red Cross) i novinari neki u bolnicu? Da li znate nešto o tome?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nikad čuo za to nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ču tražiti nešto što vam možda neće biti lako da se setite. Ako se ne sećate, slobodno kažite da ne znate ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ujutru 20. koliko je moglo da bude otprilike sati kada su vam rekli da pođete ka izlazu iz bolnicu, vojnici?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti. Samo znam da smo bili okrenuti leđima, ovako smo naslonili ruke na zid i da su nas pretraživali da nemamo oružje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio, faktički istovremeno kada ste vi pošli napolje, da je vaša supruga pozvana na sastanak?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je. I to je bilo tako. Ja sam se razdvojio u podrumu od moje žene, jer rekla je da je neko... bili su obavješteni da svi... da sve bolničko osoblje mora ići na sastanak. I do povratka iz kasarne ženu nisam vidio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. To sam shvatio. Da li vam je možda supruga posle pričala koliko je trajao taj sastanak?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, nikada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste nam sad upravo i čak pokazali kako je vršen pretres. Interesuje me da nam kažete ovde svima šta su tražili od vas ti vojnici koji su vas pretresali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ti vojnici koji su nas pretresali tražili su da možda nemamo oružje. Ovako su nas pipali skroz do hlača i skroz ponovo nazad i ništa drugo.

ADVOKAT LUKIĆ: Možda možemo da konstatujemo za transkript da je svedok pokazao svojim rukama da se po nogama i po celom telu kako je vršen pretres.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Šta, išli su... Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Možete li sad samo da mi kažete sledeće, ako možete da opredelite?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Recite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od tog trenutka kada ste izašli, a nama ovde u sudnici je dosta jasna ta slika, jer smo gledali i fotografije kako taj prostor izgleda, znači u taj zadnji deo izlaza gde je taj koridor, gde je taj tunel za izlaz iz bolnice ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od tog trenutka kad ste izašli odatle do trenutka kada ste ušli u autobus, koliko je prošlo vremena?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa ja ne mogu točno da vam kažem, jer smo bili pregledani i nije dugo trajalo. Toliko dugo nije trajalo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, ako bih ja rekao 15 minuta otprilike ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne mogu vam točno reći, ne sjećam se toliko, ali išli smo u autobus, jedan za drugim. Ja sam ušao u drugi autobus. Ja sam to i rekao pri izjavi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hajdemo ovako. Neću da insistiram kad ne možete da se setite ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vas podseća ovako ako bih opisao događaj. Nakon pretresa da li ste tu stajali u koloni ili čim nekog pretrese, odmah ide ka autobusu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: E ne, kada su sve pretresli, išli smo... Nije to dugo trajalo. Nije nas toliko puno bilo da je to dugo trajalo. I mi smo išli u bolnicu... iz bolnice u autobuse koji su bili parkirani sa druge... na stražnjem izlazu iz bolnice prema groblju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste pomenuli danas više puta ljudе koје ste prepoznali, koji su s vama ušli u autobus iz bolnice, u taj drugi autobus.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Za ta lica da li se sećate da li je neko od tih lica bio ranjenik ili bolesnik ili je bio radnik bolnice ili neki drugi civil?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Radnik bolnice je bio Šimunović Jakub Šime. To je stariji Šime. On je bio vozač Crvenoga križa ili kako vi kažete krsta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ovi ostali koje ste pomenuli je l' neko bio bolesnik?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Od ovih niko nije bio bolesnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da se podestite da li je između autobusa, tih koji su stajali, a rekli ste da je bilo tri, četiri, pet ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je bila između tih autobusa neka razlika u izgledu, u boji ili su bili svi autobusi relevantno slični?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne mogu tvrditi da su autobusi bili JNA. Ne mogu se sjetiti. Uglavnom, autobusi su bili poredani jedan za drugim i tako smo... Ja niti se mogu sjetiti... Mislim ne, ne. Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak da se konsultujem. Sad ćemo da nastavimo. Možete li da opredelite od trenutka kada ste ušli u autobus koliko je još prošlo vremena dok su autobusi krenuli? Možete li toga da se setite otprilike?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne znam točno, ali nije dugo bilo. Krenili smo prema Sajmištu tamo gdje je kasarna.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To znamo, ali nas ovde, mene bar vremenski interesuje ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne mogu vam točno reći, ali nije dugo trajalo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' bilo više od pola sata? Možete li bar to da kažete?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nije bilo više od pola sata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je u tom periodu dok ste još čekali u autobusima, da li je neko ulazio od vojnika ili neko od oficira da pita ko ima bolničke iskaznice da izade napolje iz vašeg autobusa? Je l' sećate toga?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Sjećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da li su izašli neki iz vašeg autobusa?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To ne znam. Samo su rekli Jakub Šimunović i ovi da imaju iskaznice i pokazali su. A neki su rekli da su zaboravili i da ih nemaju kod sebe. Pokazali su iskaznice ko je imao, a ko... da su rekli da rade u bolnici i da su bolničko osoblje, a možda kod sebe nisu imali iskaznicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, na pitanje tužioca rekli ste da je tu negde, sad će vas pitati da opredelite gde, da ste videli da leži na nosilima Martin Došen. Prvo će vas pitati ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Nigdje nisam video da Martin Došen leži na nosilima, već sam ga video u bolnici, pred izlazom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći kada ste videli Martina Došena u bolnici pred izlazom?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam Martina u bolnici video ujutro, a kasnije sam čuo, ja poznam sve u Vukovaru, da je on spasio Stanislava Avramovića za vreme rata, da ga je prebacio preko kod Rakića, da mu je spasio život, da ga je prebacio preko i taj isti Stanislav Avramović je bio u bolnici i molio ga je za pomoć i nije mu pomogao. Rekao je: "Poslje". A ja sam Avramovićaisto video pred bolnicom, jer sam igrao nogomet zajedno s njim i bio sam mu trener i... On je, taj isti, ne smije se vratiti u Vukovar. On je negdje u Americi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. To nam ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro. Evo, ja vam to sada kažem da vi znate pobliže.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuli smo mi svedočenje i od čoveka ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, vi Martina Došena ispred autobusa niste videli, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne. Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Dobro. Samo malo. Da li se sećate, da li ste vi svi u tom autobusu u kom ste bili, da li ste vi svi sedeli ili je tu možda neko i stajao tokom prevoza do kasarne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U mome autobusu niko nije stajao, a za ostale ja ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još jedno pitanje. Da li se sećate kada ste prilazili autobusima, da li ste ulazili kako ko stigne u koji autobus ili vam je tačno rečeno ko mora da uđe u koji autobus?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ulazili smo kako je ko stigao. Niko nam nije rekao u koji autobus da idemo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sada ćemo malo o kasarni.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste nam rekli da su autobusi ušli zajedno. Da su stali u polukrug.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jedan iza drugoga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da, hvala. Ja ne znam da li vas je neko od mojih kolega pitao, izviniću se ako je to pitano. To maltretiranje kojje je bilo oko vaših autobusa, te pretnje, to dešavanje sa puškama. Je l' to trajalo sve vreme dok vi niste prešli u drugi autobus ili su se oni ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne, samo u početku kada su autobusi stigli. Međutim, niko nije branio da... Oni su puškama... "Treba vas ubiti", treba ovo, treba ono, ali nije to dugo trajalo. To je ta razularena rulja, kako bih rekao, masa ljudi koji su vjerojatno bili bjesni i oni su pištoljima i puškama, ali niko nije pucao. Nijedan metak nije ispaljen gospodine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo ja ču vam reći, mi smo ovde čuli svedočenje, pa mi kažite da li se slažete ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako bih vam predočio da je Šimunović Jakov rekao da je to trajalo otprilike 10 do 15 minuta, da su se onda smirili.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa ne znam da li je trajalo 10, 15 minuta. Nije dugo trajalo. Koliko je trajalo, ali dugo nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Gospodine, ja da vam iskreno kažem, ja sam bio uplašen i ja nisam ni gledao, jer ti vojnici i rezervisti vani, oni su svakom... u svakome autobusu tražili onoga koga poznaju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko sam ja shvatio, to su uglavnom bili lokalni Vukovarčani koje ste vi znali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja sam vam rekao i na svjedočenju i sada da sam ja poznao samo dva vojnika koji su bili u vojnoj uniformi, ali rezervisti. I to je bio Dule Robija zvan, Duško Vojnović.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li se sećate možda drugog pošto ste sad rekli ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: A drugi je... Drugi ima nadimak... Kum ga zovemo. On je dok sam ja trenirao u "Slogi", to je jedan koji je poremećen. Nije baš kako treba. On živi u Negoslavcima. On je bio sa oružjem na ulazu, na ulazu kada smo ulazili u kasarnu i ... za čovjeka koji nije normalno ne možete ništa reći. Tako ja kažem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Treba mi pomoći poslužitelja. Sad ćemo opet za trenutak... A imate izjavu ispred sebe vašu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Imam, imam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nema problema. Nema potrebe, samo ćemo pročitati jedan kratak deo vaše izjave. Za kolege iz Tužilaštva čitamo na engleskoj verziji stranica 3, paragraf 5, a ja će vas zamoliti da pročitate... To je jedan, dva, tri... četvrti pasus koji počinje rečima: "Nakon nekog vremena". Je l' vidite to?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da. Vidiim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, mene interesuje četvrti red. "Da bi došli do autobusa ... "

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da. "I iz drugih autobusa ... "

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, pročitajte sada polako samo zbog prevodilaca.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "Nakon nekog vremena netko je došao u autobus sa popisom imena koja je prozvao. Prozvao je i mene. Izašao sam iz autobusa i krenuo kao što mi je rečeno u jedan prazan autobus. Bio sam prvi koji je ušao u taj autobus. Iz drugih autobusa su izašli muškarci i ušli u autobus u kojem sam se i ja nalazio. Da bi došli do autobusa, morali su proći kroz dvije linije četnika. Napravili su kordon četnika koji su ih udarali policijskom palicama, kundacima pušaka, udarali su i nogama, i rukama tukli. Kolesara su pretukli. On je tada govorio: Ja sam Rus", ne Rus nego Rusin ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: "Nemam ništa sa ratom. Pretukli su i Jakova Šimunovića."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ne morate dalje.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo sam htio da mi pročitate zbog jednog razjašnjenja.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja prepostavljam da stojite iza ovoga što ste sada izjavili Tužilaštvu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zato sam vas ja danas pitao na početku šta podrazumevate pod četnicima, zato što vi ovde koristite termin da su četnici tukli te koji su ulazili u autobuse. Moje pitanje je, da li pod tim pojmom podrazumevate te rezerviste, kako ste ih opisali, lokalne iz Vukovara?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Među njima, ja ne znam ko je sve tukao, ali bilo je i civila, bilo je i rezervista, bilo je i vojnika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas to još zbog jedne rečenice koju ste danas rekli.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada vas je tužilac na strani 12, u redu 24, pitao da li ste videli ko je tučen u tom kretanju iz tih autobusa u ovaj koji vas vraća u bolnicu. Vi ste rekli: "Sagnuo sam glavu, nisam video, ali sam čuo... Znam da je tučen Šimunović i Kolesar".

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da. Tako je. To što sam izjavio, stojim iza toga. Bio je preko puta mene i čuo sam jauke. Ja sam sagnio glavu. Bio sam prestrašen. Sav u strahu i nisam ni gledao. Samo sam čuo jauke i da su bili pretučeni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O tome nisam ni pričao s njima u Zagrebu, niti nikad više o tome, nisam spominjao. (...) (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...)

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li nam samo dati opis tog Duleta Robije, da nam pojasnite kako izgleda taj čovek po vašem sećanju?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Pa kako vam ne bih mogao reći kada je igrao nogomet zajedno sa mnom. Ja sam mu pomogao pošto sam bio igrač "Rijeke", "Borova" i vinkovačkog "Dinama", ja sam mu... Pošto je dobro igrao nogomet, ja sam mu pomogao da u "Borovo"... jer je stvarno igrao dobro nogomet, da bude desni bek, ja sam mu pomogao ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Da nešto zaradi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Interesuje me njegov fizički izgled. Koliko ima godina ...

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: On... Ne znam točno godine, ali nije velike visine i poslje, kada sam se vratio u Vukovar, bio sam sa njime.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mlađi od vas?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Mlađi dosta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Plav, crn?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Plav. Plav, nizak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E hvala. Pričali ste sada o povratku iz kasarne u bolnicu i konačno, susret sa mojim klijentom, sa Šljivančaninom i dijalog sa Miroljubom Vujovićem. Ja ћu vam odmah reći poziciju mog klijenta, a verujem da će to interesovati i cenjenog kolegu tužioca. Šljivančanin kaže da je tačno da je tu bio Miroljub Vujović, da su tu bili još neki teritorijalci, koje on inače ne zna, ali to vas ne treba ni da interesuje. Pitanje... Samo malo

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Darko Kovačević isto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja vam sada postavljam sledeće pitanje.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako bih vam rekao da je Šljivančanin za svakog od vas koji ste tu stajali pitao Miroljuba Vujovića šta zna o vama, da li ste učestvovali u bilo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

kakvim borbenim dejstvima, pa kad je Miroljub Vujović rekao da je neko učestvovao, da se taj vraćao u autobus, da li je to otprilike to nešto s čim bi ste se vi složili u pogledu tvrdnje mog klijenta?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ja ne znam za druge, ali ja znam za mene da je Miroljub Vujović rekao da sam ja bio lojalan građanin Vukovara do jednog određenog vremena, a poslje da smo sin i ja ustaše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je rekao za vašeg sina da je učestvovao u odbrani Vukovara?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Znali su oni sve gospodine. Oni su sve znali i rekao je da je moj sin ustaša. Ja i moj sin ustaše, što mi nismo bili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To mislite na ove lokalne Vukovarčane, je li tako?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tako je gospodine, na lokalne Vukovarčane.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Još jedno pitanje i završavam. Za kraj, pitao sam vas za Martina Došena i rekli ste da ste ga videli u bolnici, da je bio unutra u bolnici. Znači, samo moje pitanje, znači moje pitanje, vi ga niste videli tog dana 20. na nosilima bilo gde?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne. Nisam ga video.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem. Časni Sude, danas smo bili izgleda dosta ekspeditivni svi.

SUDIJA PARKER: Nadam se da je to dobar znak za budućnost. Izvolite gospodine Moore.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vilhem, dozvolite mi da vam sada postavim par pitanja. Rekli ste nam da kada ste otišli u bolnicu, da ste na ulazu u bolnicu videli stražara i da se on zvao Petković. Da li je to tačno?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Ne gospodine uvaženi suče, ne Petković nego Perković.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ovog časa vam se ne obraća sudija nego predstavnik Tužilaštva.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej. Perković.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Odakle vi poznajete gospodina Perkovića?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Gospodina Perkovića poznajem zato što je bio dobar sa mojom čerkom. Išli su zajedno i u školu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koje godine je rođena vaša čerka? Ne treba nam datum rođenja, samo godinu kada je rođena?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Moja čerka je rođena 1966. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da pogledate ovaj spisak ...

ADVOKAT LUKIĆ: Samo jedna stvar, voleo bih da nam tužilac da reference ko je u unakrsnom ispitivanju... Ne znamo o kojoj se temi radi. Možda prerano stavljam prigovor, ali ne znam ko je od kolega u unakrsnom ispitivanju pominjao ovo.

TUŽILAC MOORE: Gospodin Domazet je u unakrsnom ispitivanju govorio o tome. Unakrsno se ispitivalo o izjavi i postavljeno je pitanje da li je neko bio na ulazu ili portirnici. Tada je spomenuto to ime. Vidim da gospodin Domazet klima glavom. Hvala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim da se ovo izoštiri. Da počnemo sa slovom "M", a završava sa slovom "P". Da li vidite taj deo gospodine Vilhem?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Vidim, sa slovom "M", Međeši Andrija i Međeši Zoran.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Hvala vam puno. Ali ne zanima me taj deo. Hoću da pogledate odmah pri dnu. Evo, nadam se da će vam sada reći. Ovde vidimo tri imena: Perković Damir, Perković Josip i Petrović Stjepan.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Mislim da je Perković Josip, ali ne mogu točno reći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Ja se izvinjavam časni Sude, ali poslednje ime koje je kolega pročitao, nije Perković, nego Petrović Stjepan.

SVEDOK VILHEM: Ja sam rekao Perković Josip, a Petrović Stjepan je zadnji, oprostite gospođo. Preposlednji je Perković Josip.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. I recite nam ko je prema vašem mišljenju bio taj stražar u bolnici?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada su došli u bolnicu... A ko je bio? Pa obični učenik koji je imao uniformu, obukao se i bio je тамо... Sprečavao je kada su se vozili ranjenici i vjerojatno je čuvao ulaz.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vilhem, molim vas saslušajte pažljivo moje pitanje, ako možete. Rekli ste nam dakle da je jedan mladić bio dobar sa vašom čerkom. Da li se sećate toga?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je Perković Josip.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. A sada nekoliko reči o Josipu Perkoviću. U stvari, to možda možemo i da preskočimo. Želeo bih sada da nešto kažemo o vašoj izjavi. Vas je gospodine Domazet pitao o vašoj izjavi, o nekim delovima te izjave.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE: Samo trenutak molim vas. Časni Sude, kažu mi da ovaj dokument imamo u sistemu Elektronske sudnice. To je 04668267. To je zapravo jedan dodatak izjavi svedoka koja je inače bila napisana još 1995. godine, pa molim da se to sada stavi na naše ekrane. Da li je neko uspeo da to dobije na ekranu? Ja nisam. Da ponovim broj? 04668267 i 04668268. Još uvek to nemamo na ekranu. Možda možemo da dobijemo preko "Senkšen" sistema? Dobro, sada imamo dokument, ali samo deo. Molio bih da se to prikaže tako da možemo da pročitamo, jer ovde imamo BHS i samo pola engleskog. Ima li načina da se prikaže tako da mogu da pročitam, molim vas. Sada mogu da pročitam samo pola.

SUDIJA PARKER: Možemo da pomeramo prema dole dok ne dođete do dela koji želite da pročitate.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Možda da prvo počnemo sa sledećom stranicom 04668268. Prvo kraj strane, to je potpis. Imam ovde i kopije na papiru. Ukoliko je to od pomoći, mogu da dam svedoku. Dobro, ovo je prva strana od dve. Gospodine Vilhem, da li vidite ovu stranu na vašem ekranu? Da li vidite potpis?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Vidim potpis. 18. prvi 2006. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo trenutak, molim vas. Vidimo ovde datum, 18. januar 2006. godine. Molim da sada pogledamo drugu stranu. Molim da se pomeri prema dnu stranice. Recite nam da li je i ovo vaš potpis na ovoj strani? Da li vidite to?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Moj je potpis.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postavljana su vam razna pitanja o vašoj izjavi. Pitali su vas najviše u vezi tri teme. Da li se sećate da su vas pitali o doktorki Bosanac i o činjenice da ste vi u vašoj izjavi rekli da je doktorka Bosanac ljudima rekla da se obuku u bele mantile? Da li se sećate da su vas to pitali?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Sjećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Ako pogledamo ovaj dokument... Molim sada gornji deo dokumenta, a sada bih htio da vidimo i englesku verziju. Da li može da se spusti još niže, molim vas. Pokušavam da učinim sve što mogu, jer ja to ne vidim na svom ekranu. Da li se može da se kaže da kada ste razgovarali sa ljudima iz Tužilaštva da ste im rekli, mislim da je to bilo još u decembru iako ste vi ovaj dokument zapravo potpisali 18. januara 2006. godine, da vi zapravo niste čuli da je doktorka Bosanac to rekla i da ste vi tek kasnije saznali od ljudi u bolnici nešto tako? Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je točno da sam kasnije saznao. To sam čuo od moga sina koji je bio na tom sastanku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da gospodin Vasić ima prigovor. Nema. Hvala. Da pređemo sada na sledeće pitanje. Pitanje je bilo u vezi sa poslednjim paragrafom vaše izjave, da ste rekli: "19. novembra sam otišao u bolnicu". Da li možemo da pokažemo niži deo drugog dodatka. Da li možemo da kažemo ponovo da kada ste se sreli sa predstavnicima Tužilaštva, vi ste to promenili i rekli ste da datum treba da bude 17, a ne 19?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je istina. To sam rekao i stojim iza toga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Hvala vam najlepše. Bile su još dve izmene, ali pomenućemo još jednu. Da li možemo da pokažemo donji deo stranice. Zapravo bolje drugu stranicu 04668268 i ponovo ja to ne vidim na svom ekranu. Što se tiče pitanja vezanih za vašu izjavu, postavljeno vam je pitanje, a to je na strani 27868 gde piše: "Idućeg jutra, 20. novembra", a vi ste rekli da to treba da se zameni sa: "Ujutru 20. novembra". Da li je to tačno?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam najlepše. Možda mi to već imamo. Ako možemo da pokažemo i sledeću ispravku. U vašoj izjavi piše: "Ja sam Rus", a zapravo treba da piše "Rusin" i to je vaša ispravka.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Jeste, ja mislim da je Kolesar bio Rusin iz Petrovaca. Nisam siguran, ali ima i brata Rusina, znači ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: O kej.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Molim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tako da zapravo izjava koju ste dali 1995. godine, a ispravke su napravljene u januaru 2006. godine i tada je to i potpisano. Da li vam se u međuvremenu obratio neki predstavnik Tužilaštva da bi se utvrdila tačnost vaše izjave?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada su bili kod mene, ja sam rekao da je tačno. Ovo što sam dao, rekao sam ispravke da su točno sada, da je to jedino pravo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to bila prva prilika koju ste imali da izmenite vašu izjavu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: To je bila prva prilika kada su došli kod mene, jer ustvari, meni je ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Da li bismo sada mogli da se pozabavimo još jednim pitanjem. Hteo bih da porazgovaramo o spisku koji je Odbrana koristila i koji sam ja pominjao. On postoji u sistemu "Sanction". Da li možemo da vidimo spisak na ekranu? Hvala vam. Kod mene je to jasno vidljivo sada na ekranu. Da li je to slučaj i sa ostalima? Hvala. Nećemo ulaziti u detalje vezane za svako ime. Međutim, da li možemo da vidimo Šta se tačno desilo kada ste vi došli u Hag. Da li je to tačno da ste došli u Hag, ja verujem da je to bilo prošlog četvrtka, 16. februara? Da li je to tačno ili nije? Da li se sećate?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Točno je. Ja sam prespavao u Zagrebu i sutradan sam krenio za Hag.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kog datuma ste stigli Hag? Nije bitan dan.

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: U petak. Ne znam dan, petak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najlepše hvala. Da li možemo sada da se pozabavimo time šta se desilo u Hagu. Da li je tačno da ste razgovarali sa damom koja je pored mene, s moje desne strane, gospođica Regue? Da li možete da pogledate u ovom pravcu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li je to tačno takođe da je ona sa vama govorila o vašoj izjavi?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Istina je. Govorila je o mojoj izjavi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A što se tiče njenog razgovora sa vama da li je tačno da vas je pitala da se setite imena ljudi koji su putovali sa vama autobusom u kasarnu JNA i autobusom koji se vratio u bolnicu?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Istina je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možemo li sada da se vratimo malo unazad. Ako govorimo o današnjem danu, to je 23. februar, vi ste danas prvi put svedočili. Da li je to tačno da ste vi mene juče videli prvi put i da smo tada govorili o vašem svedočenju? Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Vidio sam vas prvi put.

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ipak bih molio da tužilac ne postavlja ovako sugestivna pitanja. Neka postavi pitanje: "Kada ste me videli prvi put?". Mislim, već tri puta za redom idu sugestivna pitanja. Ne odnose se toliko na materiju, pa zato nismo reagovali, ali ipak mislimo da mora da pazi na način kako postavlja pitanja.

SUDIJA PARKER: Dobro. Hvala. Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svakako ako to želi moj uvaženi kolega. Da li se sećate kada ste se samnom sastali u vezi sa vašim svdočenjem?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Kada sam se sastao? To je bilo prije podne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kog dana?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: A ne znam koji dan. Ne mogu se ja sjetiti točno kog dana.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postaviću sugestivno pitanje, da li je to bilo juče ujutro?

SVEDOK VILHEM – ODGOVOR: Juče ujutro ne. Ja sam bio ovdje juče od 15.00, čekao da dođem u sudnicu. Juče, juče. Da. Juče nisam ni vidio gospodina.

TUŽILAC MOORE: Neću ovim više da se bavim. Možda ću to da uradim na drugi način? Možda ću ja morati da dam izjavu. Nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam najlepše gospodine Moore. Biće vam drago gospodine Vilhem da je ovim vaše svedočenje završeno i da zastupnici strana nemaju više pitanja, a

Pretresno veće vam zahvaljuje što ste došli u Hag i zahvaljujemo vam na pomoći koju ste nam pružili. Sada, naravno, možete da se vratite kući.

SVEDOK VILHEM: Hvala, časnom Sudu što su me saslušali i najljepše hvala svima koji su me slušali.

SUDIJA PARKER: U redu. Malo smo zatečeni vremenom, ali u ovim okolnostima moramo da završimo sa radom što se današnjeg dana tiče, a sutra nastavljamo u 9.00 u sudnici broj 2.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje